PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Scînteia

Organ al Comitetului Central al P.M.R.

ANUL XXIII Nr. 3049 | Joi 12 august 1954 | 4 PAGINI — 20 BANI

În interiorul ziarului:

Acad. prof. dr. N. Gh. Lupu — 10 ani de realizări bogate pe tărîmul sănătății publice (pag. 2-a).

N. Munteanu, secretar al comitetului regional de partid Suceava — Dezvoltarea regiunii Suceava în anii regimului democrat-popular (pag. 2-a).

Zile de odihnă pe țărmul însorit al mării. *Corespondențe din stațiunile balneare de pe litoral* (pag. 3-a).

Revista „Partizanii Păcii" a împlinit 5 ani (pag. 3-a).

CRONICA EVENIMENTELOR INTERNAȚIONALE: **I. Manea, D. Bratu** — „Reglementări" în vederea susținerii planurilor agresive ale S.U.A. (pag. 3-a).

Vizita delegației Seimului finlandez în U.R.S.S. (pag. 4-a).

Lucrările sesiunii Consiliului F.M.T.D. (pag. 4-a).

Dezbaterile din Adunarea Națională franceză cu privire la politica guvernului în Africa de nord (pag. 4-a).

Consfătuirea unională consacrată studierii metodelor lui Terenti Maltev și-a încheiat lucrările (pag. 4-a).

Declarația dr. Otto John la Conferința de presă de la Berlin (pag. 4-a).

Mișcarea națională de protest a peste 2 milioane de dijmași din Italia (pag. 4-a).

Mișcarea grevistă în țările capitaliste (pag. 4-a).

Din clasă exploatată și asuprită — clasă conducătoare în stat

Intr-o atmosferă de mare însuflețire se pregătește poporul muncitor să întîmpine cea de a zecea aniversare a eliberării patriei. Ziua de 23 August reprezintă un moment de cotitură în istoria poporului nostru; ea marchează începutul făuririi — sub conducerea partidului — a unei vieți noi, în care oamenii muncii, în trecut robi ai moșierilor și capitaliștilor, au devenit oameni liberi, stăpîni pe soarta și pe rodul muncii lor.

Nu există muncitor mai vîrstnic care să nu-și amintească cu mîhnie de condițiile nespus de grele în care era nevoit să muncească și să trăiască pe vremea cînd stăpîni în țară erau capitaliștii și moșierii, cînd fabricile și uzinele se aflau în mîinile patronilor. In timp ce capitaliștii băștinași și trusturile monopoliste anglo-franco-americane storceau profituri maxime, salariul muncitorului și funcționarului — și așa destul de mic — era ciuntit în permanență prin „curbe de sacrificiu", amenzi și rețineri de tot felul. In anii crizei din 1929—1933, la fiecare trei muncitori, unul nu avea de lucru. Peste 500.000 de șomeri băteau pe atunci străzile orașelor căutînd de lucru. Ziua de muncă începea din zori și se sfîrșea tîrziu în noapte; femeile și tinerii, deși depuneau o muncă egală cu bărbații, primeau un salariu mai mic decît aceștia.

Munca în fabricile patronilor era un adevărat chin. Lipsa oricăror măsuri de protecție a muncii punea în fiecare clipă în pericol viața oamenilor. După cum se arată într-o statistică întocmită pe vremea burgheziei — cu cifre vădit micșorate — numai în anul 1935 în industria extractivă s-au produs cca. 3.500 accidente, multe din ele provocînd fie moartea, fie schilodiri pe viață. De asistență medicală pentru muncitori nici nu putea fi vorba. In perioada 1931—1936, statisticile oficiale au înregistrat peste 600.000 de tuberculoși. Muncitorii care se îmbolnăveau în urma trudei grele la patron erau concediați fără milă. Sudălmile, bătaia, carcera, erau lucruri obișnuite în fabricile patronilor. Nu o dată mitralierele guvernelor burghezo-moșierești au tras în plin în muncitorii care-și cereau dreptul la o viață mai omenească.

In ciuda terorii dezlănțuite de burghezie, care interzicea muncitorilor dreptul de a se organiza și punea zbirii siguranței să urmărească și să aresteze pe comuniști — luptători încercați pentru fericirea poporului — masele de muncitori se strîngeau cu nădejde în jurul partidului, urmau îndemnul lui de luptă.

Cei zece ani care s-au scurs de la eliberarea patriei au fost ani de adînci transformări în viața poporului muncitor. In acești ani clasa muncitoare, sub conducerea partidului, a smuls din mîinile patronilor fabricile și uzinele, principalele mijloace de producție, transformîndu-le în proprietate a întregului popor. Pentru întîia oară după secole de muncă pentru alții, de muncă silnică în folosul patronilor, s-a ivit pentru muncitorii din țara noastră posibilitatea de a munci pentru ei înșiși, pentru familiile lor, posibilitatea unei munci care să se bizuie pe toate cuceririle tehnicii și ale culturii moderne. Eliberarea de sub jugul exploatării este cea mai de preț dintre libertățile cucerite de clasa muncitoare — aceea care stă la temelia tuturor celorlalte drepturi și libertăți.

Clasa muncitoare — în trecut exploatată și lipsită de cele mai elementare drepturi — a devenit clasă conducătoare în stat. Robii de ieri ai patronilor gospodăresc astăzi cu pricepere statul, sînt miniștri, deputați în sfaturile populare și în Marea Adunare Națională, directori de întreprinderi, ocupă posturi de răspundere în aparatul de stat, în armată etc.

Astăzi, în țara noastră munca a fost smulsă din situația umilitoare în care a fost ținută de capitalism; ea a devenit o chestiune de cinste și de glorie.

An de an clasa muncitoare s-a dezvoltat numericește, s-a maturizat din punct de vedere politic, și-a ridicat nivelul cultural, și-a lărgit orizontul, a acumulat o bogată experiență în construcția economică, culturală și de stat. Datorită marelui ei rol economic și politic, clasa muncitoare își poate exercita influența asupra țărănimii muncitoare — întărind necontenit alianța cu aceasta și conducînd-o cu răbdare și perseverență pe calea socialismului — precum și asupra intelectualității, însuflețind-o să săvîrșească o măreață operă creatoare în slujba socialismului.

Prin munca însuflețită a clasei muncitoare și cu sprijinul permanent și multilateral al marii Uniuni Sovietice, economia țării noastre a luat o mare dezvoltare. La sfîrșitul anului 1953, volumul producției industriale era de peste două ori și jumătate mai mare decît în 1938. Gospodărind cu pricepere fabricile și uzinele, clasa muncitoare a creat noi și noi ramuri de producție industrială și în primul rînd o industrie a construcțiilor de mașini.

Conștiința că nu mai lucrează pentru huzurul patronilor ci pentru ei înșiși, a dat naștere unei noi atitudini față de muncă în rîndurile celor ce muncesc, — exprimată în primul rînd prin puternicul avînt al întrecerii socialiste. Acum, în cinstea zilei de 23 August, întrecerea socialistă cunoaște o amploare deosebită, îmbogățindu-se cu noi inițiative, cu noi metode de muncă. In întrecere se afirmă noi fruntași — ca membrii brigăzii de sondori conduse de tov. Ion Mirea, care au obținut o realizare nemaiîntîlnită pînă acum în industria noastră petroliferă, forînd o sondă numai în 5 zile și 3 ore, ca minerul Keresztes Ștefan de la mina Petrila, care a extras numai într-o singură lună circa 450 tone de cărbune peste plan, ca filatoarea utemistă Sofica Constantinescu de la F.R.B., ca muncitorul Ion Dumitrașcu de la fabrica „Flora" și atîția alții. In primul semestru al acestui an au fost făcute aproape 12.000 de propuneri de raționalizări, perfecționări tehnice și inovații, care aduc anual țării economii de peste 134.000.000 lei.

Pe măsura creșterii producției și a productivității muncii, crește salariul mediu al muncitorilor și funcționarilor. Numai în primul semestru al acestui an veniturile medii ale muncitorilor au crescut, față de semestrul I al anului 1953, cu peste 15%.

An de an sporesc investițiile statului pentru diferite acțiuni social-culturale, menite să îmbunătățească condițiile de muncă și de trai ale celor ce muncesc. Numai în acest an — așa cum prevede Bugetul de Stat — aceste investiții totalizează suma de 6.245,3 milioane lei, ceea ce reprezintă 15,9% din totalul cheltuielilor statului. In anii puterii populare s-au construit circa 1.730.000 m. p. de locuințe muncitorești, numeroase cluburi, cantine, creșe și cămine de zi. S-au cheltuit sute de milioane de lei pentru îmbunătățirea condițiilor de muncă în întreprinderi, pentru prevenirea accidentelor și a îmbolnăvirilor.

In ultimii cinci ani, statul democrat-popular a pus la dispoziția sindicatelor, pentru asigurări sociale, fonduri în valoare de peste 6 miliarde lei. Sute de mii de oameni ai muncii își petrec concediul de odihnă în frumoasele stațiuni balneo-climaterice ale țării, unde altădată huzureau fabricanții și bancherii. Muncitorii se bucură astăzi de asistență medicală gratuită, de ajutoare de boală, de pensii în caz de pierdere a capacității de muncă. In fața clasei muncitoare s-au deschis larg căile spre cultură și artă — căi zăgăzuite în trecut.

In prezent, pe baza indicațiilor plenarei din august 1953 a C.C. al P.M.R., partidul și guvernul mobilizează toate forțele pentru dezvoltarea agriculturii și a producției de bunuri de larg consum. Măsurile luate în acest scop — izvorîte din grija partidului față de clasa muncitoare — urmăresc să lichideze greutățile care mai există în aprovizionarea muncitorilor de la orașe, să asigure o îmbunătățire simțitoare a nivelului de trai al clasei muncitoare, al întregului popor muncitor. Iată de ce lupta pentru traducerea în viață a prevederilor plenarei a devenit o cauză scumpă a oamenilor muncii.

Astăzi, cînd muncește pentru ea însăși, clasa muncitoare este profund interesată să îmbunătățească organizarea muncii în întreprinderi, să dezvolte toate ramurile producției, să lărgească necontenit producția mărfurilor de larg consum, să sporească productivitatea muncii și să reducă prețul de cost al produselor — întrucît numai pe această cale se poate obține ridicarea neîncetată a nivelului de viață și de cultură al celor ce muncesc. Azi, clasei muncitoare din țara noastră nu-i mai poate fi indiferent ce produce, cît, cum și la ce preț produce. A produce puțin, scump și de proastă calitate înseamnă a păgubi statul celor ce muncesc, a lovi în înseși interesele clasei muncitoare.

O datorie de seamă a clasei muncitoare este de a spori necontenit sprijinul dat țărănimii muncitoare, de a pune la dispoziția agriculturii mereu mai multe mașini și utilaje agricole, îngrășăminte etc., asigurînd astfel succesul luptei pentru recolte bogate, pentru îmbunătățirea aprovizionării oamenilor muncii de la orașe și sate cu produse agro-alimentare și a industriei cu materii prime.

Fiecare muncitor trebuie să fie conștient că sarcinile și îndatoririle ce-i revin astăzi în statul democrat-popular sînt sarcini și îndatoriri care-i revin în calitate de membru al clasei muncitoare, al clasei conducătoare în stat; de îndeplinirea exemplară a acestor sarcini, de întărirea disciplinei conștiente, a activității și inițiativei clasei muncitoare depinde lărgirea cuceririlor dobîndite pînă acum.

In cinstea marii sărbători a eliberării patriei noastre, partidul cheamă clasa muncitoare și pe toți oamenii muncii să-și încordeze forțele pentru noi succese, să facă să pulseze și mai viu în fabrici și uzine clocotul muncii libere, închinate cauzei nobile a păcii și a socialismului, făuririi bunei stări a celor ce muncesc.

Grija față de viitoarele cadre tehnice

TG. MUREȘ (coresp. „Scînteii"). — In anii care au trecut de la eliberarea patriei noastre, în R.A.M. au luat ființă numeroase școli profesionale. La Tg. Mureș funcționează o școală profesională de metalurgie și de energie electrică și una de construcții; la Toplița, Ditrău și Sf. Gheorghe există școli profesionale metalurgice; la Reghin, Covasna și Odorhei funcționează de asemenea școli profesionale metalurgice și de prelucrare a lemnului. Alte școli funcționează la Gheorghieni, Miercurea Ciuc și Vlăhița.

In prezent, în Reghin, se află în construcție internatul de fete al școlii profesionale pentru prelucrarea lemnului, iar internatul de băieți al școlii profesionale de construcții din Gheorghieni va fi mărit cu un etaj. Școala profesională din Ditrău a fost înzestrată cu un atelier modern.

In afară de aceste construcții, prin folosirea rezervelor locale, școlile profesionale reușesc să-și lărgească și să-și înzestreze atelierele. Elevii, profesorii și tehnicienii școlii profesionale de construcții din Tg. Mureș și-au construit singuri un atelier modern cu două etaje. Elevii acestei școli au efectuat lucrările de fundație, de zidărie și de tîmplărie, precum și cele de ardere a cărămizilor. In scopul aprovizionării în bune condiții a cantinelor acestor școli s-au amenajat numeroase gospodării anexe.

Succese ale oamenilor muncii de pe ogoare în cinstea aniversării eliberării patriei

Au terminat treierișul

FOCȘANI (Agerpres). — In ultimul timp, în raionul Focșani, treierișul cerealelor s-a intensificat. Toate gospodăriile agricole de stat, gospodăriile colective și întovărășirile agricole din raion au terminat treierișul. Țăranii muncitori cu gospodării individuale din comunele Generalisimul Suvorov, Terchești, Popești, Risipiți, Cîrligele, Cîmpineanca, Odobești și Jariștea au terminat și ei complect treierișul.

Prin aplicarea regulilor agrotehnice, în multe comune s-au obținut producții mari. Gospodăria agricolă colectivă „Partizanii păcii" din comuna Urecheşti a realizat 2800 kg. ovăz la hectar. Țăranii muncitori întovărășiți din comuna Suraia au recoltat cu 700 kg. grîu mai mult la hectar decît țăranii muncitori cu gospodării individuale din comună, iar întovărășiții din satul Armeni cu 800 kg. grîu mai mult la hectar.

3500 kg. orz la hectar

CLUJ (Agerpres). — Membrii întovărășirii agricole din comuna Șincai, raionul Sărmaș, au terminat primii din comună recoltatul păioaselor și treieratul orzului, obținînd o producție medie de 3500 kg. orz la hectar. Ei sînt fruntași pe comună și la predarea cotelor către stat.

Paralel cu strînsul recoltei, întovărășiții din comuna Șincai au prășit a III-a oară cele 15 ha. semănate cu porumb și a IV-a oară culturile de sfeclă de zahăr. De asemenea, ei au executat polenizarea artificială suplimentară la porumb și la floarea soarelui. S-au evidențiat țăranii întovărășiți Ioan Barabaș, Ștefan Cristea și alții.

Țăranii muncitori cu gospodării individuale din comună, urmînd exemplul întovărășiților, au făcut polenizarea artificială suplimentară pe o suprafață de 150 ha. semănate cu porumb și cu floarea soarelui.

Colectiviștii execută ciupitul și cîrnitul bumbacului

CRAIOVA (coresp. „Scînteii"). Colectiviștii din comuna Afumați, raionul Băilești, aplicînd regulile agrotehnice au obținut anul trecut, la cultura bumbacului, peste 1.000 kg. la hectar realizînd astfel venituri însemnate.

Anul acesta ei au însămînțat cu bumbac o suprafață de 7 ha. și dau o atenție deosebită îngrijirii acestei culturi. Pînă acum au făcut 4 prașile și în curînd vor mai face încă una. Experiența proprie le-a arătat că ciupitul și cîrnitul bumbacului asigură o producție bogată și de bună calitate. De aceea ei au executat și anul acesta ciupitul și apoi cîrnitul bumbacului pe întreaga suprafață cultivată.

Exemplul colectiviștilor este urmat și de țăranii muncitori cu gospodării individuale din comună care au început să execute și ei aceste lucrări. Fruntași sînt țăranii muncitori Pascu I. Stănoiu, Gheorghe Mustățea, Lache Duță și alții.

După metoda Brediuk

„I.A.R."-ul mai țăcăni de cîteva ori și, parcă obosit de povara batozei remorcate, se opri. De pe el săriră 2 tineri îmbrăcați în salopete pătate de unsoare. Colectiviștii adunați pe arie îi recunoscură îndată. Erau Gheorghe N. Răducanu, tractorist, și Chiru Stoica, mecanic batozar. Cu cîteva zile înainte cei doi mecanizatori de la S.M.T.-Budești fuseseră la Șoldanu, la gospodăria colectivă, ca să se înțeleagă cu colectiviștii să aplice la treieriș metoda graficului orar, a lui N. Brediuk. Folosind schema apărută în ziar, ei le-au arătat cum să clădească șirile pe arie, din cîți oameni să organizeze cele două echipe care vor lucra cu schimbul etc.

Colectiviștii au îmbrățișat bucuroși propunerea mecanizatorilor și chiar de a doua zi au și pornit la treabă. In după amiaza zilei aceleia, cînd pe arie au sosit tractorul și batoza, totul era aranjat. Pînă seara batoza a fost trasă între șirele de orz și așezată la cumpănă. Apoi au fost instalate platformele laterale construite la S.M.T., panoul graficului și s-a stat de vorbă cu colectiviștii din cele 2 echipe. A doua zi, pe aria colectiviștilor din Șoldanu, regiunea București, avea să înceapă treieratul după metoda Brediuk.

★

Negurile nopții se destrămau încet, încet, asemeni unor cețuri izgonite de vînturi. Chiru Stoica făcu ultima revizie la batoză. Umplu gresoarele cu vaselină și se rezemă, gînditor, de aripa tractorului. Parcă și acum îi răsuna în urechi vocea tov. Radu Vlăsceanu, secretarul organizației de partid a S.M.T.: „Dacă vom pune în muncă toată priceperea noastră, dacă ne vom strădui să scurtăm timpul treierișului, vom face ca țăranii muncitori colectiviști, întovărășiți și individuali să-și adune fără pierderi rodul muncii lor de un an... Și metoda Brediuk ne va ajuta să ne achităm cu cinste de aceste sarcini".

Metoda Brediuk... Chiru Stoica auzise de ea numai din ziare. In viața lui nu lucrase și nici nu văzuse vreodată cum se aplică această metodă. Și apoi, unde era să folosească el metoda asta? La batoza chiaburului Mitică Tătaru din Șoldanu, la care se angaja ca mecanic în fiecare an pe durata treierișului? Avea oare chiaburul interes ca țăranii muncitori să treiere repede ca să n-aibă pierderi? „Nu! Hotărît că nu", murmură Chiru, clătinînd din cap. Se deslipi apoi de aripa tractorului și mai controlă încă o dată cîteva șuruburi, cupele și ventilatorul.

După batozar și tractorist, primul pe arie a venit președintele gospodăriei colective, tov. Petre Turcu; s-au adunat și membrii celor 2 echipe de colectiviști.

Brigadierul Niculae Cristea scoase din buzunar o hîrtie și o despături. Apoi începu: „echipa I: Niculae Pîrvu și Ștefan Panait — coșari, Marin Stoica și Alexandru Dumitru — ajutori de coșari, Constantina Alexandru și Ecaterina Alecu — tăietori de legături; pe fiecare șiră vor sta cîte 7 aruncători de snopi". După aceea, aminti numele celor de la saci, tîrîșuri, șira de paie ș.a.m.d.

Tractorul începu să duduie. Gheorghe Răducanu se urcă la volan. Un mic zgomot, și cuplarea fu făcută. Batoza își începu obișnuitul ei zumzet. Oamenii erau la posturi. Și deodată — la ora 6 fix, cînd președintele, cu ceasu-n mînă, făcu un semn, aria deveni un adevărat furnicar. Dintr-o parte și dintr-alta a batozei, aruncătorii, cu furcile, mînau snopii înspre tăietorii de legături. Din mîinile acestora snopii erau luați de ajutorii de coșari care, cu spicele înainte, îi dădeau în brațele coșarilor. Aceștia din urmă răsfirau spicele și, cu mișcări iuți, alimentau toba, care înghițea nesățioasă snop după snop. In scurt timp, primii doi saci fură umpluți. Apoi alții și alții. Colectivistul Niculae Stoenică, delegat de batoză, cîntărea și scria: 5 saci — 418 kg.; 6 saci — 520 kg. Prima căruță fu încărcată.

Batozarul Chiru trase cu ochiul la ceas. Trecuseră 50 de minute.

— Echipa a doua să se pregătească de schimb — strigă el. Fără ca munca să fie stingherită, colectiviștii dintr-a doua își ocupară posturile stabilite dinainte. Pe cîntar fu așezat ultimul sac cu orz treierat în prima oră. Delegatul de batoză trase linie sub șirul de cifre și adună.

— Total 1510 kg.

Apoi, cu creta, trecu cifra pe panou, în dreptul orei 6—7. Fața mică și negricioasă a lui Chiru nu schiță nici un zîmbet. Era nemulțumit.

In a doua oră, adică de la 7 la 8, norma fu depășită cu 160 kg.: se treieraseră 1670 kg.

Totul ar fi mers bine dacă în timpul lucrului, pe la prînz, una din șinele tobei — din cauza proastei reparații a batozei — nu s-ar fi slăbit din șuruburi, strîmbindu-se. Cu toată graba lui Chiru și Răducanu pentru a pune cît mai repede batoza în lucru, a fost pierdut timp prețios.

In cea de a doua zi de treieriș, seara, graficul arăta 18.738 kg. Norma fusese depășită cu aproape 4.000 de kg.

Așa au reușit colectiviștii din Șoldanu să termine la timp treierișul.

V. BOBAN

Primii la predarea cotelor

PLOEȘTI (coresp. „Scînteii"). — Membrii gospodăriei agricole colective „Ștefan Gheorghiu" din comuna Boboc, raionul Buzău, au terminat primii pe raion treieratul păioaselor. Zilele trecute, o delegație a colectiviștilor, în frunte cu președintele, Gheorghe Dănilă, și cu socotitorul, Ene Nicolae, a predat la baza de recepție din Buzău întreaga cotă de cereale păioase datorată statului.

Și membrii întovărășirii agricole „23 August" din comuna Tătărani, raionul Ploești, au treierat și au predat, primii pe comună, cota de grîu cuvenită statului. Țăranii muncitori cu gospodărie individuală Negoi Matei, Vasile Postolache, Alexandru Neacșu, Mitrache Constantin și alții din comuna Tătărani au predat și ei, imediat după treieriș, cotele datorate statului.

La baza de recepție, cu cotele cuvenite statului

CARACAL (coresp. „Scînteii"). — De cîtva timp, în comunele raionului Caracal s-a intensificat ritmul treierișului și, odată cu acesta, și cel al colectărilor de păioase. La baza de recepție Caracal au fost luate din timp măsuri pentru ca munca să se desfășoare în condiții cît mai bune. Zilnic, la această bază vin zeci și zeci de care care transportă cotele de cereale cuvenite statului. Într-una din zilele trecute, la revărsatul zorilor, a sosit un convoi de peste 30 de care ale țăranilor muncitori cu gospodării individuale din comuna Gostovățu; alte convoaie de care au sosit din comunele Cezieni, Redea, Celaru, Drăghiceni ș. a.

Sub un șopron, în apropierea laboratorului bazei, au fost așezate mese și scaune. In timpul liber, țăranii muncitori veniți să-și predea cotele, stau la umbră și ascultă diferite cîntece de la difuzorul care a fost instalat aci.

La baza de recepție a fost organizat un punct de agitație, unde se găsesc o seamă de broșuri în legătură cu problemele agriculturii.

Agitatorii Gheorghe Cîrjan, Marin Nedeianu și alții stau de vorbă cu țăranii muncitori, lămurindu-le diferite probleme.

Fapte de laudă ale unor țărani muncitori

GALAȚI (coresp. „Scînteii"). — In cinstea marii sărbători a eliberării patriei noastre, țăranii muncitori cu gospodării individuale din 11 comune ale raionului Galați au dobîndit o însemnată izbîndă: ei au terminat complect pînă la 10 august treieratul tuturor culturilor de păioase. In frunte s-au situat țăranii muncitori din comuna Șendreni, urmați de cei din comunele Independența, Filești și altele. Odată cu executarea treierișului, ei au predat și cotele datorate statului. Exemplul lor trebuie urmat de toți țăranii muncitori din satele regiunii.

Brigadă fruntașă

CONSTANȚA (coresp. „Scînteii"). — In gospodăria agricolă colectivă „30 Decembrie" din comuna Osmancea, raionul Negru Vodă, seceratul celor 486 ha. cu grîu și 92 ha. cu orz s-a făcut la timp. Colectiviștii se străduiesc acum să termine cît mai degrabă treierișul. Totodată, ei lucrează la dezmiriștitul terenului de pe care s-a strîns recolta. Brigada a IV-a, condusă de tov. Oprea Constantin, ocupă locul întîi în întrecerea ce se desfășoară în gospodărie.

La Expoziția Agricolă Unională din U. R. S. S.

Expoziția Agricolă Unională, deschisă recent la Moscova, a fost vizitată în zece zile de peste 35.000 de persoane, printre care 260 Eroi ai Muncii Socialiste.

Expoziția primește zilnic noi și noi roade ale experienței înaintate în agricultură. Din R.S.S. Moldovenească au sosit sute de kg. de mere, pere, vișine, caise și alte fructe. Din colhozul „Kropotkinski", ținutul Krasnodar, a fost adus pe calea văzduhului un snop de grîu de toamnă din soiul „Novo-ukrainka", din recolta de anul acesta. De pe fiecare hectar semănat cu acest soi s-au recoltat peste 2.500 kg. de grîu. Din Turkmenia au fost aduși pepeni verzi de cîte 16 kg. fiecare, pepeni galbeni de șase soiuri, dovleci.

Pavilionul „Agricultura", care popularizează cele mai înaintate metode de sporire a recoltelor la hectar, se bucură de un mare aflux de vizitatori. Panouri interesante arată succesele deosebite obținute în această direcție de numeroase colhozuri.

In cadrul expoziției au loc zilnic întîlniri ale maeștrilor agriculturii cu vizitatorii, cărora le împărtășesc experiența lor înaintată.

Expoziția este vizitată și de numeroase delegații străine. Zilele acestea, au vizitat expoziția oaspeți din Egipt, Italia, Argentina, Norvegia, Japonia etc.

PENTRU SĂNĂTATEA CELOR CE MUNCESC

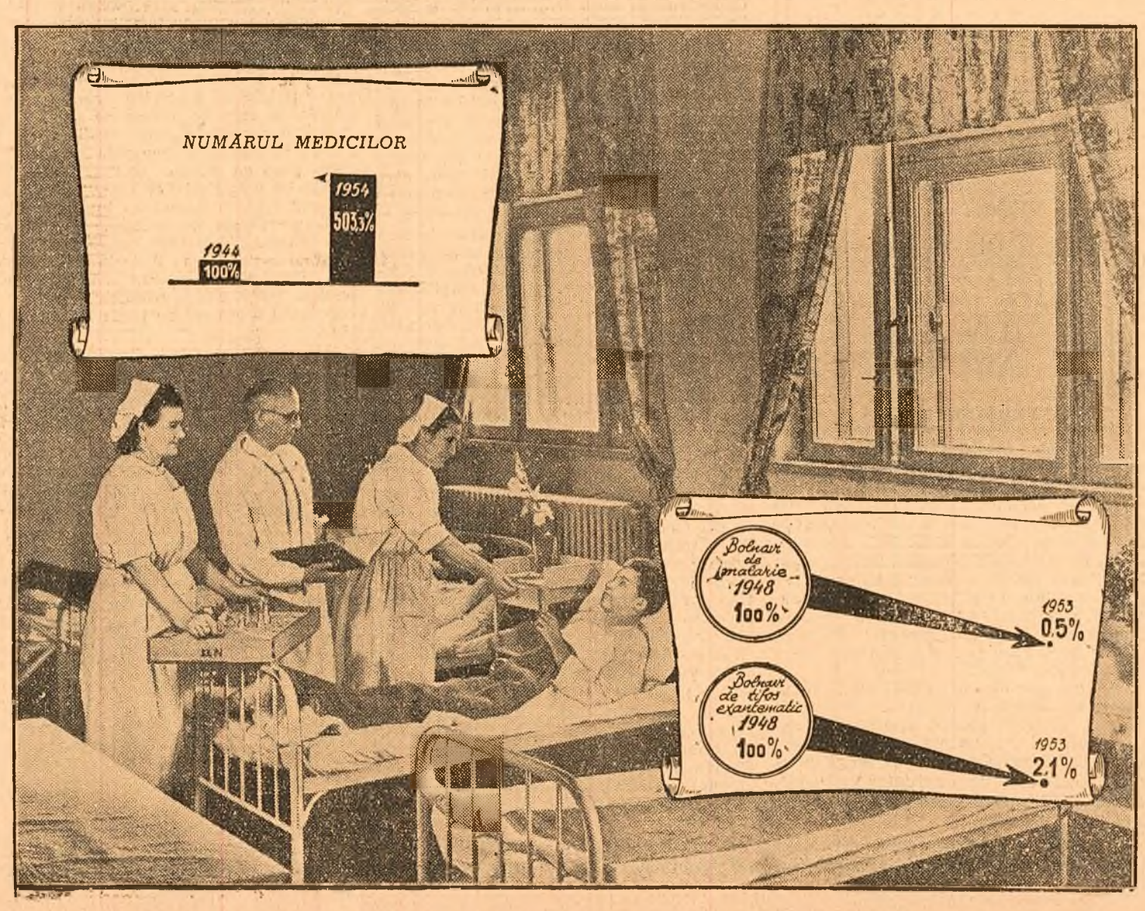

Realizările minerilor din Valea Jiului

PETROȘANI (coresp. „Scînteii"). — In toate minele din Valea Jiului întrecerea în cinstea celei de a 10-a aniversări a eliberării patriei noastre a luat un puternic avînt.

La Lupeni, în primele zile ale lunii în curs echipele de mineri conduse de tov. Ion Gaiovski și Constantin Sirop din sectorul I, Dionisie Fazekaș, Petre Spînu din sectorul al III-lea, ca și acelea conduse de tov. Vasile Năpău și Gheorghe Demetercă, extrag în fiecare zi cu 50—100% mai mult cărbune peste sarcinile de plan. In intervalul de la 1—5 august, în fruntea întrecerii dintre sectoare se află minerii din sectorul al III-lea. In această perioadă ei au extras peste 1.000 tone de cărbune peste plan.

Însemnate realizări au obținut și minerii din sectorul al II-lea. In aceeași perioadă de timp ei au dat 620 tone de cărbune peste sarcinile ce le reveneau din planul de producție.

In prima săptămînă a lunii august, minerii de la Lupeni și-au depășit simțitor sarcinile de plan, situîndu-se în fruntea tuturor exploatărilor carbonifere din Valea Jiului.

Succese deosebite au obținut, în ultimele zile, și minerii din Uricani: în primele 6 zile ale lunii august ei și-au îndeplinit prevederile planului de producție în proporție de 109,2%.

Produse textile peste plan

BOTOȘANI (red. ziarului „Clopotul"). Colectivul uzinelor textile „Moldova" din Botoșani muncește cu însuflețire pentru îndeplinirea și depășirea angajamentelor luate în cinstea celei de a 10-a aniversări a eliberării patriei. De la luarea angajamentelor și pînă la 1 august acest colectiv a dat peste plan circa 1.100 kg. fire și aproape 47.000 metri pînză. Prin reducerea consumului specific de materie primă și materiale s-au realizat economii în valoare de 98.700 lei, depășindu-se cu mult angajamentul luat.

In această perioadă brigăzile U.T.M. au obținut succese însemnate. La secția carde, brigada U.T.M. condusă de tov. Constantin Atodiresei și-a depășit planul cu 25%. In sectorul țesătorie, brigăzile U.T.M. conduse de tov. Elena Dumitrescu și Gheorghe Costin au produs 2.619 metri și, respectiv, 2.242 metri pînză peste prevederile planului. In luna iulie, productivitatea muncii pe întreprindere a crescut cu 2%.

23 AUGUST 10 ANI

În patria noastră liberă

Dezvoltarea regiunii Suceava în anii regimului democrat-popular

N. MUNTEANU
secretar al Comitetului regional de partid Suceava

În partea de miazănoapte a țării, din munții Bîrgăului, care deschid o largă priveliște spre podișul Transilvaniei și pînă departe, spre apele Prutului, se întinde regiunea Suceava — regiune bogată și pitorească.

Marile bogății ale regiunii au atras pe vremuri numeroși moșieri și capitaliști din țară și de peste hotare. Ca lăcustele s-au năpustit capitaliștii englezi și germani, împreună cu capitaliștii și moșierii români, asupra mîndrelor păduri, prădîndu-le fără milă. O mare parte din pădurile regiunii erau proprietatea regelui.

Agricultura era extrem de înapoiată. Pămîntul se lucra cu unelte din cele mai rudimentare. Țărănimea trăia adevărată viață de rob pe moșiile unor boieri ca Moruzzi, Scarlat Pruncul, Aritomovici, Pillat. Se povestește că, de mult, cînd granița țării trecea pe la Burdujeni, în mijlocul Burdujenilor avea loc în fiecare an „tîrgul de oameni". Acolo veneau țărani îmbrăcați în zdrențe, să se vîndă, și boieri, în calești trase de buestrași focoși, să cumpere robi pentru munca ogoarelor. Pentru cîțiva bănuți, țăranul se vindea — cu nevastă și copii — pe toată vara.

Amintindu-ne de toate acestea acum, cînd întreg poporul muncitor se pregătește să sărbătorească cea de-a zecea aniversare a eliberării patriei, bilanțul realizărilor înfăptuite în acești ani apare mai strălucitor.

Lucrul cel mai important este, fără îndoială, industrializarea treptată a regiunii, dezvoltarea economică pe care o cunoaște.

Mîndria regiunii este combinatul forestier „Bernath Andrei" din Vatra Dornei, ridicat pe locul unei mici făbricuțe de cherestea. Procesul prin care trece lemnul din clipa cînd intră în combinat și pînă ajunge în depozitul de cherestea este în întregime mecanizat.

Mecanizarea procesului de producție a ușurat mult munca și în exploatările forestiere. În trecut, oamenii tîrau buștenii înhămîndu-se cu frînghii sau lanțuri, întocmai ca vitele. Acum transportul lemnului din pădure se face cu ajutorul camioanelor și al puternicelor tractoare K. D.; în același scop s-au construit numeroase căi ferate forestiere.

Statul democrat-popular a distribuit muncitorilor forestieri însemnate cantități de echipament de protecție, care să le apere sănătatea; s-au luat măsuri de înlăturare a accidentelor, au fost create, chiar la gurile exploatărilor, posturi de prim-ajutor, dispensare. Muncitorii forestieri nu mai sînt nevoiți să doarmă sub cerul liber și să se hrănească cu un codru de mămăligă adus de-acasă. Pentru ei s-au construit cabane, au luat ființă cantine. Toate acestea fac ca și munca lor să fie mai cu spor. Producția de cherestea a regiunii Suceava a crescut, în cei 10 ani de la eliberare, de aproape 3 ori.

Pe locul unui fost maidan înecat de bălării și cu cîteva clădiri părăsite, s-au ridicat în anii puterii populare halele mari, moderne, ale uzinelor textile „Moldova" — una din cele mai mari întreprinderi de acest fel din țară. S-au construit de asemenea fabrica de confecții „Republica", fabrica „Străduința" din Iței, s-a dezvoltat o industrie alimentară.

În ultimii ani, și mai cu seamă în urma plenarei din august 1953 a C.C. al P.M.R., s-au trimis din regiunea noastră, spre toate colțurile țării, unt și brînzeturi de la fabrica din Vatra Dornei, spirt de la fabrica din Rădăuți, uleiuri, conserve de carne, dulciuri și încă multe altele. A fost reutilat și dezvoltat combinatul „Prodaliment" din Burdujeni.

Odată cu fabricile, cu uzinele, s-au ridicat și oameni noi. În fruntea lor sînt comuniștii. Organizațiile de partid au antrenat masa muncitorilor să desfășoare larg întrecerea socialistă pentru sporirea producției și a productivității muncii, rducerea prețului de cost, realizarea de economii.

Gh. Bornea este un harnic și priceput responsabil de brigadă la combinatul forestier „Bernath Andrei". Organizînd bine munca brigăzii, el a ajutat brigada să ridice producția de cherestea într-un schimb de la 60 m.c. la 250 m.c. Tov. Gavril Popescu de la fabrica „Dorna Foresta" a știut să mobilizeze întreaga brigadă astfel încît aceasta să-și depășească zilnic sarcinile de plan cu 36—62%. Utemistul Pavel Cotoreanu, strungar la întreprinderea „23 August" din Vatra Dornei, aplicînd metode înaintate de muncă, a reușit să fie fruntaș în întrecere.

O contribuție importantă în dezvoltarea regiunii o are acțiunea pornită de sfaturile populare pentru descoperirea și valorificarea marilor bogății naturale ale regiunii. Nu de mult, în unele raioane, ca Vatra Dornei, a început exploatarea turbei, a apelor minerale, a zăcămintelor miniere.

Au fost create pe lîngă sfaturile populare numeroase întreprinderi de interes local.

În anii puterii populare s-au obținut mari progrese și în ceea ce privește dezvoltarea agriculturii în regiune. Reforma agrară din 1945, ajutorul multilateral dat de către stat țărănimii muncitoare prin mașini agricole, semințe selecționate, vite de rasă, credite etc au făcut să crească nivelul general al agriculturii.

Însemnate succese au fost obținute în dezvoltarea creșterii animalelor.

Urmînd indicațiile C.C. al P.M.R., organizațiile de bază sătești din regiunea noastră desfășoară muncă politică pentru a convinge pe țăranii muncitori să formeze gospodării colective și întovărășiri. Peste 11.600 de familii de țărani muncitori din regiunea Suceava s-au unit de bunăvoie în 60 de gospodării agricole colective și în 154 de întovărășiri agricole, cuprinzînd o suprafață de aproape 20.000 hectare. Muncind în colectiv, folosind tractoare și alte mașini agricole puse la dispoziție de cele 9 S.M.T.-uri din regiune, aplicînd metode înaintate agrotehnice, colectiviștii și întovărășiții au obținut recolte bogate.

Gospodăria colectivă din Bălușeni, raionul Botoșani, a obținut anul trecut în medie 2.400 kg. de grîu la hectar; gospodăria colectivă „Lupta noastră" din Săveni, unde au luat o mare dezvoltare ramurile de producție, a realizat anul trecut, din vînzarea zarzavaturilor și a produselor de la fermele de animale, un venit de peste 100.000 de lei.

O acțiune de mare importanță a constituit-o asanarea mlaștinilor, prin care au fost redate agriculturii mari întinderi de pămînt; s-au fertilizat, pe baza experienței sovietice, solurile sărace, transformîndu-se pămînturi altădată sterpe în cîmpii roditoare, s-au plantat perdele de păduri.

În domeniul culturalizării maselor, în regiunea Suceava s-au obținut succese deosebit de însemnate. Nu putem uita că regiunea Suceava a fost printre regiunile cu cei mai mulți analfabeți, că ignoranța în care a fost ținută o parte însemnată a populației, îndeosebi la sate, a fost teren prielnic pentru cultivarea superstițiilor, a misticismului, a învrăjbirii naționale. E drept că aceste plăgi ale trecutului n-au dispărut încă complect. Dar lumina cărții, puternică și dătătoare de viață, pătrunde azi pînă în cele mai depărtate comune.

Nici un copil de vîrstă școlară n-a rămas în ultimii ani în afara școlii. S-au construit școli pînă și în satele situate în creierul munților. Pentru prima oară s-au înființat școli pentru minoritățile naționale cu predarea în limba maternă ucraineană, germană.

În acțiunea de alfabetizare a celor peste 100.000 neștiutori de carte moșteniți de la regimul burghezo-moșieresc, acțiune în care organizațiile de partid au știut să atragă un mare număr de intelectuali atașați clasei muncitoare, s-au înregistrat cazuri emoționante: bătrîni care după ani îndelungați de neștiință de carte au învățat să deslușească slova, părinți care au învățat alături de copiii lor, învățători care, biruind uneori multe greutăți, și-au făcut un punct de onoare din a lichida neștiința de carte în satul lor.

O intensă activitate culturală se desfășoară în cele 591 cămine culturale, înzestrate în majoritate cu aparate de radio. În regiunea care pe vremuri era una din cele mai înapoiate din punct de vedere cultural funcționează azi 78 cinematografe. La Botoșani a luat ființă de curînd Filarmonica de Stat, foarte apreciată de sute și sute de oameni ai muncii.

Realizări însemnate sînt de asemenea în domeniul sanitar. În trecut, lipsa de asistență medicală era atît de mare, încît se poate spune fără teamă de a greși că pe atunci oamenii mureau cu zile. Făceau îndeosebi ravagii pelagra și sifilisul. Astăzi avem în regiune 39 spitale, 56 policlinici, 168 puncte sanitare, 93 case de nașteri, 25 dispensare comunale etc.

Și înfățișarea orașelor s-a schimbat, multe dintre ele s-au înoit și se înfrumusețează mereu. Pînă în prezent au fost electrificate 24 de comune, iar alte 19 comune sînt în curs de a fi electrificate.

Marile succese dobîndite în transformarea înfățișării regiunii noastre sînt rodul ajutorului frățesc și neprecupețit primit din partea Uniunii Sovietice, rodul înțeleptei conduceri a partidului nostru, al eforturilor eroice ale oamenilor muncii. Organizațiile de partid s-au ocupat îndeaproape de conducerea organizațiilor economice, de stat, a organizațiilor de masă.

În regiunea noastră sînt însă și o serie de lipsuri a căror lichidare ar contribui la o creștere serioasă a nivelului de trai al oamenilor muncii. Slăbiciuni mari sînt încă în activitatea cooperației și în special a secțiilor de valorificare. Nu se acordă încă suficientă atenție marilor posibilități existente de valorificare a varului, ipsosului, a fructelor și legumelor, de dezvoltare a albinăritului, a creșterii porcilor, păsărilor etc. Organizațiile de partid trebuie să se ocupe cu mai multă seriozitate de îndrumarea organizațiilor economice, în vederea înlăturării lipsurilor din activitatea lor.

Oamenii muncii din regiunea Suceava sînt hotărîți să întîmpine a 10-a aniversare a eliberării patriei cu noi succese în lupta pentru construirea socialismului, pentru apărarea vieții luminoase care se construiește în patria noastră dragă.

LOCUINȚE PENTRU CEFERIȘTI

In ultimii ani s-au construit numeroase locuințe pentru muncitorii ceferiști de la Atelierele C.F.R.-Pașcani. Pînă acum, muncitorilor fruntași de la aceste ateliere li s-au dat în folosință 5 blocuri, cuprinzînd 57 de apartamente spațioase și bine luminate. Totodată, cu sprijinul administrației atelierelor și cu ajutorul împrumuturilor de la stat, mulți muncitori au început să-și construiască locuințe individuale. Fiecare locuință are cîte două apartamente formate din cîte două camere, hol și bucătărie. Cinci din aceste locuințe au și fost date spre folosință.

În clișeul de sus: *Locuințe individuale construite cu ajutorul împrumuturilor de la stat.*

In clișeul de jos: *Grupul de blocuri muncitorești construite pentru ceferiștii din Pașcani.*

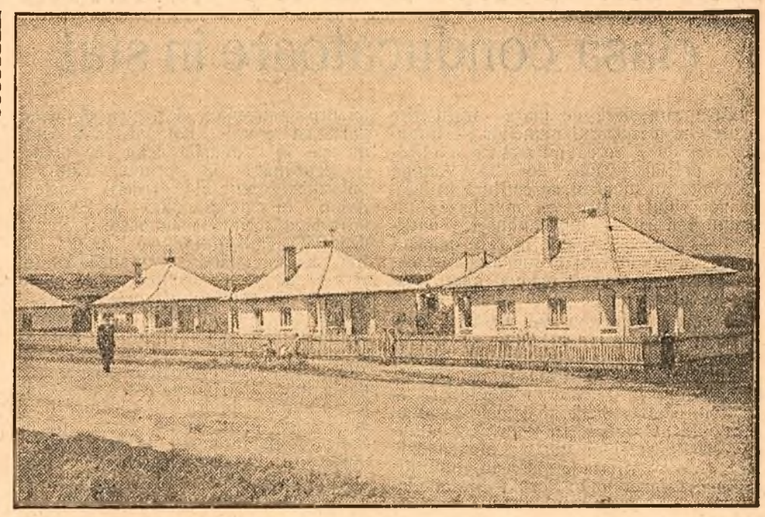

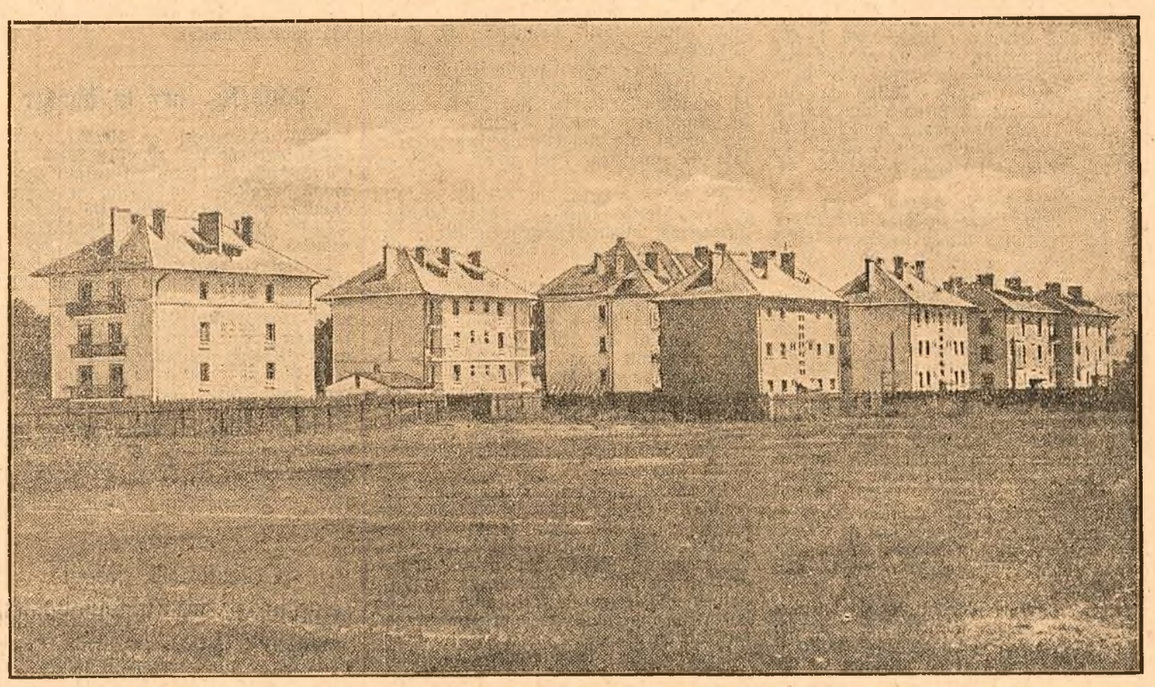

Cifre și fapte din orașul Turda

● Turda este unul din orașele țării care a suferit mult de pe urma războiului. În anii de după eliberarea patriei noastre s-a întreprins o acțiune sistematică de refacere și înfrumusețare a orașului.

Astfel, pe lîngă fabrica de ciment, s-au construit două blocuri muncitorești; alte două blocuri s-au construit pentru muncitorii fabricii de sticlă. În prezent se construiește un bloc cu peste 30 de apartamente pentru muncitorii de la fabrica „Electro-ceramica", iar pentru muncitorii de la fabrica de ciment și de la C.F.R. — alte 3 blocuri.

● Pentru ocrotirea sănătății populației, în orașul Turda au fost înființate noi unități sanitare: un staționar pentru mame, un staționar T.B.C.; s-a clădit o policlinică nouă, unde funcționează servicii ambulatorii pentru adulți și copii. S-au mai înființat două creșe, trei bucătării de lapte și o bucătărie dietetică.

● În ultimii ani s-a dezvoltat industria locală a orașului Turda. Ea cuprinde astăzi 23 subunități cu ramuri de producție ca alimentară, materiale de construcții, metalurgie, chimică, lemn, sticlă, ceramică, textile. Sînt în curs de amenajare o fabrică nouă de carbonat de calciu și o fabrică de vase de porțelan. Producția industriei locale a crescut cu 198% față de 1951.

● În oraș a fost înființată o casă de cultură, care are un teatru de păpuși, o echipă de teatru, o fanfară de 50 de persoane, o orchestră populară și un ansamblu de estradă.

În orașul Turda există astăzi și un teatru de stat. Biblioteca centrală a orașului e înzestrată cu 10.000 de volume. S-a amenajat și un muzeu, care este vizitat de mulți oameni ai muncii. În anul 1951 orașul Turda a fost radioficat. Pînă în prezent s-au instalat 1.675 de difuzoare.

O casă a pionierilor la Brăila

BRĂILA (coresp. „Scînteii"). — În orașul Brăila se va deschide, în preajma zilei de 23 August, o casă a pionierilor. În prezent se fac ultimele amenajări. A fost adusă cea mai mare parte din mobilă, iar peste puțin timp în încăperi vor fi așezate covoare noi, tablouri etc. În această clădire, pionierii vor activa în cadrul cercurilor de aeromodelism, de radiofonie, ș.a.

Electrificarea satului Seimenii Mici

CONSTANȚA (coresp. „Scînteii"). — Satul Seimenii Mici, din raionul Medgidia, a fost de curînd electrificat. Un sprijin prețios la executarea lucrărilor l-au dat țăranii muncitori care au fost antrenați în această acțiune de tov. Popescu Ion, deputat în Marea Adunare Națională.

10 ani de realizări bogate pe tărîmul sănătății publice

Acad. prof. dr. N. GH. LUPU

De la instaurarea regimului de democrație populară au avut loc în țara noastră însemnate prefaceri în viața economică, politică și socială.

În sectorul ocrotirii sănătății oamenilor muncii au avut loc de asemenea prefaceri substanțiale, care au pus capăt stării de înapoiere sanitară a țării. Organizarea sănătății publice s-a restructurat; la baza ocrotirii sănătății a fost pusă concepția științifică curativo-profilactică, după exemplul strălucit al medicinii și organizării sanitare sovietice.

Sînt cunoscute disprețul și nepăsarea burgheziei față de sănătatea oamenilor muncii. Burghezia arăta mai multă grijă față de mașini, decît față de muncitorii bolnavi. Azi, bugetele statelor capitaliste oglindesc fidel disprețul monopoliștilor față de om. În unele din aceste state sînt alocate 75% din fonduri pentru cheltuieli de înarmare și mai puțin de 1% pentru opera de ocrotire a sănătății publice.

Munca de organizare sanitară în patria noastră a avut de luptat cu greaua moștenire a regimului trecut, pentru a îndrepta starea sanitară a poporului, îmbolnăvit de traiul greu și plin de lipsuri. Călăuzindu-se după principiul că omul e cel mai prețios capital, regimul democrat-popular consideră ocrotirea și întărirea sistematică a sănătății poporului drept una dintre cele mai importante probleme de stat.

O particularitate foarte importantă a organizării ocrotirii sănătății la noi constă în faptul că toate colectivele instituțiilor medicale se conduc în activitatea lor practică de o concepție unitară asupra patogeniei bolilor, a metodelor de tratament și a măsurilor antiepidemice, ceea ce permite organizarea profilaxiei și a terapeuticei moderne pe baze cu adevărat științifice.

Această caracteristică a organizării sanitare, departe de a restrînge inițiativa individuală, dă libertate activității creatoare a medicilor, îi încurajează să facă propuneri, care sînt analizate în institutele de cercetări și apoi devin patrimoniul tuturor medicilor. Colaborarea între medici pe baza unei concepții unitare permite buna organizare a muncii curativo-profilactice.

O altă particularitate este legată de faptul că organizarea sanitară este planificată — făcînd parte din planul de stat, ceea ce permite construirea institutelor necesare, formarea cadrelor medicale, a personalului auxiliar, înzestrarea cu instalații și aparatură modernă, înmulțirea și îmbunătățirea calitativă a medicamentelor.

A treia particularitate constă în faptul că nu mai există o deosebire esențială între asistența medicală urbană și rurală, asistența la sate devenind tot mai amplă cantitativ și tot mai calificată.

La baza ocrotirii sănătății publice stă principiul curativo-profilactic, întemeiat pe concepția pavlovistă a unității indisolubile între organism și mediul înconjurător. Medicina la noi nu urmărește numai tratarea bolnavilor, ci și prevenirea îmbolnăvirilor, de aceea se duce lupta pentru transformarea mediului extern: îmbunătățirea condițiilor de trai; protecția muncii; reglementarea duratei zilei de muncă; concediile de odihnă cu întregul sistem al caselor de odihnă și al sanatoriilor; măsurile pentru protecția mamei și a copilului etc. **La noi, asistența medicală este la îndemîna fiecărui om al muncii. El se bucură de o asistență calificată, gratuită în instituțiile spitalicești și la domiciliu.**

La organizarea sănătății publice pe baze noi au **fost antrenate masele populației,** creîndu-se în acest scop comitete de sprijin pe lîngă spitale.

Un deosebit avînt l-a luat în acești 10 ani activitatea științifică medicală. Cercetătorilor științifici li s-a creat un larg cîmp de activitate. De o deosebită însemnătate pentru buna desfășurare a acestei activități este legătura strînsă între organizațiile de ocrotire a sănătății publice și institutele de cercetări științifice, care se sprijină în munca lor de zi cu zi pe progresele recente ale științei medicale.

O realizare de mare însemnătate în desfășurarea activității științifice o constituie crearea institutelor de cercetări ale Academiei R.P.R. și Ministerului Sănătății, Institutul O.R.L., de Igienă a muncii, de Ocrotire a mamei și copilului, Ftiziologie, Oftalmologie, Oncologie etc., care merg cu pași din ce în ce mai repezi spre un nivel științific tot mai înalt, ridicînd cadre de cercetători și studiind permanent problemele legate de nevoile materiale ale populației.

Un prim pas în lanțul realizărilor sanitare l-a constituit naționalizarea spitalelor, fabricilor de medicamente, laboratoarelor și farmaciilor, mai întîi la orașe și apoi la sate, ceea ce a permis reorganizarea lor în raport cu structura socială și economică a țării. Această înfăptuire a avut drept rezultat creșterea numărului unităților spitalicești cu 24,5%, față de 1944, precum și creșterea considerabilă a paturilor de spital, dezvoltarea unei industrii chimico-farmaceutice, care oferă oamenilor muncii medicamente tot mai variate, mai eficiente și mai eftine.

S-au construit spitale noi în centrele muncitorești, cum ar fi spitalul fabricii de tractoare din Orașul Stalin, spitalul din Comănești, spitalul de la Oțelul Roșu. Se creează numeroase policlinici, ambulatorii, stații antiepidemice, puncte de transfuzie etc.

În acești 10 ani de activitate temeinică **s-a lărgit considerabil rețeaua sanitară,** a dus la extinderea acțiunilor profilactice. Spitalul unificat asigură asistența bolnavilor, începînd de la locul de muncă, pînă în policlinică și spital, permite urmărirea mersului bolii în spital și pe teren. Lucrînd în staționar, medicii din policlinici își pot ridica în mod serios calificarea. Cel mai important scop al unificării este teritorializarea asistenței medicale. Ea contribuie la sporirea răspunderii colectivului spitalului unificat pentru apărarea sănătății populației de pe teritoriul deservit.

Unificarea are sarcina de a schimba stilul de muncă în unitatea spital-policlinică, de a stimula interesul medicilor, de a dezvolta gîndirea medicală și a antrena medicii de teren în diverse probleme de cercetare științifică, în aplicarea metodelor celor mai moderne de tratament. Un principiu fundamental al unificării este conducerea unică, în scopul de a se realiza o colaborare perfectă între spital și teren. Unificarea îmbină fericit teoria cu practica, face posibilă recunoașterea fazelor precoce ale bolilor, găsește metodele cele mai nimerite de profilaxie, diagnostic și tratament. Ea reprezintă de asemenea un mijloc pentru ridicarca calității asistenței medicale în spital și pe teren.

Condiția esențială pentru buna funcționare a spitalului unificat este ca munca medicilor să se desfășoare cu conștiinciozitate și nu în mod formal, cum se întîmplă uneori. O latură deosebit de interesantă a unificării și care permite depistarea bolilor în faza preclinică este dispensarizarea activă.

Trebuie subliniate în chip deosebit măsurile de îmbunătățire a asistenței medicale rurale, menite să înlăture rămășițele înapoierii sanitare de la sate. Rețeaua unităților sanitare și numărul cadrelor medicale și medico-sanitare, care activează la sate au crescut considerabil. Numărul spitalelor în mediul rural a crescut cu 12,8%, față de 1948, iar numărul punctelor de sănătate s-a dublat față de 1951. Azi, la țară, funcționează peste 2.000 dispensare, 2600 bucătării de lapte și peste 4200 puncte farmaceutice pe lîngă cooperativele de consum de la sate. În urma îmbunătățirii asistenței medicale acordate țărănimii muncitoare, în mediul rural, mortalitatea generală a scăzut cu 28% față de 1938, iar cea infantilă cu 43,6%. — În iunie 1953 atingîndu-se cel mai scăzut coeficient de mortalitate infantilă atins vreodată în țara noastră. Unele boli care înainte măcinau sute de mii de suflete anual sînt pe cale de dispariție. Pot fi considerate reduse aproape total malaria, tifosul exantematic etc. O atenție deosebită s-a acordat sectorului socialist din agricultură. Prin înființarea a numeroase puncte sanitare pe lîngă gospodăriile agricole de stat și colective, puncte sanitare la arii, s-au redus accidentele din timpul campaniei agricole.

Prin trimiterea absolvenților, seria 1954, în mediul rural, după criteriul just al mediei și în raport cu nevoile diferitelor regiuni — se vor lichida multe din lipsurile muncii sanitare de la sate.

Reorganizarea învățămîntului medical, cu crearea facultăților de medicină generală, pediatrie, igienă, stomatologie, permite formarea cadrelor medicale de specialitate, necesare pentru organizarea rețelei sanitare. Au fost înființate 2 institute de medicină, la Tîrgu-Mureș și Timișoara. Numărul medicilor a crescut, fiind azi de 5 ori mai mare decît acum 10 ani. Prin crearea numeroaselor școli de surori, laboranți, școli tehnice sanitare, numărul personalului auxiliar a sporit cu mult față de 1944. Institutul de perfecționare și specializare a medicilor din București formează cadrele specializate, care asigură o asistență calificată în toate colțurile țării.

Măsurile economice prevăzute de Plenara din august 1953 a Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn vor lărgi și mai mult rețeaua sanitară, vor spori instituțiile spitalicești și paturile de spital, contribuind la ridicarea standardului de viață al oamenilor muncii.

Grija față de calificarea medicilor și personalului auxiliar, salarizarea mai justă, crearea distincțiilor sanitare, a premiilor de stat, au sporit și mai mult elanul de muncă al cadrelor sanitare, care sprijină cu toate forțele lor munca de construcție pașnică din patria noastră.

Munca de organizare sanitară din țara noastră este închinată vieții omului, iar cadrele noastre sanitare luptă pentru formarea unor generații oțelite și sănătoase din punct de vedere fizic și moral. De aceea, roadele celor 10 ani de activitate pe tărîm sanitar în patria noastră eliberată ne permit să nădăjduim în viitor realizări și mai mărețe.

Zile de odihnă pe țărmul însorit al mării

Corespondențe din stațiunile balneare de pe litoral

La „Vasile Roaită"

Un fluierat prelung și trenul se opri la „Vasile Roaită". Pe străzile stațiunii, bărbați, femei și copii mergeau voioși, grăbind toți spre același obiectiv: plaja. Deodată zării un om nu prea înalt, dar voinic și cu tîmplele argintate. Era minerul Gh. Roman, de la Baia de Arieș, pe care-l cunoscusem cîndva. Ne-am bucurat amîndoi de întîlnire și am început să discutăm despre una, despre alta și din vorbă-n vorbă am ajuns și la viața din stațiune.

— Și eu și ceilalți sîntem mulțumiți, tovarășe — îmi spunea Gh. Roman. Am fost și anul trecut la „Vasile Roaită". Dar multe s-au schimbat de atunci. Mai întîi să vorbim despre mîncare. E mai multă și mai bună decît acum un an. Pe urmă, la dispensar sînt medici mai mulți și de aceea au posibilitate să consulte mai bine. In stațiune se desfășoară o viață culturală bogată.

Păcat însă că parcurile stațiunii sînt neîngrijite. Cînd le privesc, îmi vine să cred că n-au mai fost curățate de săptămîni.

Nu este greu să constați că, atît în stațiunea „Vasile Roaită", cît și în celelalte stațiuni de pe litoralul Mării Negre, s-au făcut multe îmbunătățiri pentru a crea oamenilor muncii condiții cît mai prielnice de odihnă. S-au executat din timp reparațiile necesare la vile, s-a înființat o nouă cantină care deservește 500 de persoane, s-au amenajat un teatru de vară și numeroase chioșcuri cu răcoritoare, terenuri de sport.

Către seară am trecut pe la club. Unii citeau, sau se distrau deslegînd jocuri de cuvinte încrucișate. Alții jucau șah, șubah sau table. Așezat într-un fotoliu, Ion Mațanga — miner fruntaș la mina Petrila — citea o carte tehnică: „Repararea și întreținerea utilajului minier". De la el am aflat amănunte în legătură cu manifestările cultural-artistice din stațiune.

„Mi-a plăcut mult conferința „Viața în Marea Neagră". Am avut prilejul să aflu o mulțime de lucruri despre fauna și flora mării. Foarte interesantă a fost și conferința „Despre trecutul teatrului romînesc" ținută de artistul Costache Antoniu".

Cu multă căldură a vorbit tov. Mațanga Ion despre programul prezentat de ansamblul artistic al Casei de Cultură din Constanța, despre concertele date de formații ale orchestrei simfonice a cinematografiei, a Filarmonicii de Stat din București, de corul Radio, despre piesele „Gaițele", jucată de artiști ai Teatrului Național din Iași, și „Fete frumoase", jucată de artiști ai Teatrului de Stat din Ploești.

Tot despre bogata viață culturală și artistică din stațiune mi-a vorbit și strungarul Petre Nicolae de la uzinele „23 August" din Capitală. La club se organizează seri literare, ca cele închinate lui Coșbuc și Caragiale, concursuri de cîntece și recitări, la care participă cei veniți la odihnă, audiții muzicale.

— Că există activitate culturală, că este teren pentru sport, toate astea sînt bune — mi-a spus la plecare tov. Petre Nicolae. Dar tovarășii din conducerea stațiunii ar trebui să se îngrijească și de organizarea unor întreceri sportive de volei, înot, șah. De asemenea cred că există din partea comitetului executiv al sfatului popular al orașului multă nepăsare față de îngrijirea plajei.

...Se înserase de-a binelea. In tabăra de pionieri, situată în celălalt capăt al stațiunii, se auziră sunetele unei trompete. Peste puțin timp forfota se potoli și în jurul focului de tabără se strînseră aproape 500 de pionieri veniți din toate colțurile țării. Pînă seara tîrziu am fost martorul unei petreceri tinerești, pline de voie bună.

GH. BĂLTEANU

La Eforie

Anul acesta numărul celor veniți să-și petreacă concediul de odihnă în stațiunea Eforie este mai mare decît altădată. Pe plajă întîlnești fruntași în producție, intelectuali, artiști.

In centrul Eforiei se află o clădire înaltă, cu ferestrele sclipind în bătaia soarelui: Sanatoriul nr. 1 al Ministerului Sănătății, unde vin mulți oameni ai muncii ca să-și îngrijească sănătatea și pleacă refăcuți, adesea vindecați cu totul. Am stat de vorbă cu tipograful Vasile Bendic:

— E foarte plăcut aci — mi-a spus el. Mîncarea este bună. Îngrijirea medicală la fel. Dar, vezi, mai sînt și unele lipsuri. De pildă, transportul de la gară în oraș nu este bine organizat. Apoi la sanatoriu sînt necesare mai multe halate groase pentru bolnavii care fac băi calde. Nu sînt nici destui papuci de baie.

Cîțiva tovarăși se odihneau pe o bancă din parcul sanatoriului.

— Și noi am venit odată cu tovarășul Bendic și ne simțim bine aici — mi-a spus unul dintre ei, tîmplarul M. Dobrescu, din Cîmpina. Sînt bine venite indicațiile date la sosire de medicii din stațiune. Vreau să vă spun însă că direcția sanatoriului neglijează o chestiune așa de importantă cum este funcționarea instalației de apă. Uneori, la chiuvetele de la etajul al III-lea nu urcă apa de spălat.

Într-adevăr, la Sanatoriul nr. 1, dar mai ales la Sanatoriul nr. 2 — aparținînd amîndouă de Ministerul Sănătății — instalațiile sanitare sînt prost întreținute. Direcția balneo-climatică din minister nu s-a îngrijit din timp să asigure materialele necesare executării reparațiilor curente.

Pe plajă am stat de vorbă cu tov. Petre Crețu, șofer din București. Mi-a povestit că vine pentru prima dată la mare și că, în general, e mulțumit. Cîteva lucruri însă îl supără: de ce aleile din stațiune nu sînt măturate mai des; de ce plaja este neîngrijită și nu găsești în apropierea ei nici măcar un singur chioșc cu răcoritoare și dulciuri. Într-adevăr, tovarășii de la Sfatul popular al orașului Vasile Roaită, de care aparține stațiunea Eforie, nu dau dovadă de simț gospodăresc. Mai multă grijă de curățenia stațiunii ar trebui să aibă și comitetul executiv al sfatului popular regional.

Profesorul R. Petrescu din Timișoara, după ce ne-a arătat vila în care locuiește, ne-a vorbit pe larg despre foloasele tratamentelor de helioterapie.

„Vreau să arăt însă că locul unde se fac astfel de tratamente — perimetrele pentru nudiști — nu sînt amenajate în mod corespunzător. Cred că s-ar fi putut găsi un alt loc care să fie destinat nudiștilor. Și-apoi e mare lucru să repari ca lumea gardurile și cabinele?"

Ne-am despărțit de tov. Petrescu în apropierea băilor de nămol.

„Și aici sînt lipsuri — ne-a spus el. Transportul nămolului se face în proaste condițiuni. Instalațiile de apă se defectează foarte des. Fără mări cheltuieli ar putea fi mărit spațiul destinat băilor de nămol. Calea de acces spre băi este murdară, plină de bălării și de gunoaie".

La Eforie sînt prezentate des spectacole de către diferite ansambluri din Capitală și din alte localități. Cu regularitate au loc vizionări de filme. Uneori însă proiecția filmelor lasă de dorit.

Înainte de a pleca din Eforie am trecut pe la un magazin cu răcoritoare. Cîțiva tovarăși căutau să afle de ce este caldă apa minerală. Nu-i ghiață în stațiune?

„Ghiață este — le-a răspuns vînzătorul — dar vine cu întîrziere".

Probabil că briza mării face pe tovarășii de la organizația comercială locală Eforie, care ține de Sfatul popular al stațiunii „Vasile Roaită", să uite de dogoreala soarelui.

...Trenul a pornit încet-încet din gara Eforie. Unul din tovarășii noștri de drum spuse:

„Ei, s-a terminat și concediul. Acum mergem la muncă. A fost plăcut. Am avut însă și unele mici neplăceri — dumneavoastră, ziariștii, veți fi aflat despre ele — dar ce-i drept e drept: tu, muncitor, să ai posibilitatea să vii în concediu la mare, să locuiești în vile frumoase, să ai mîncare bună, să-ți poți căuta sănătatea — este mare lucru".

M. SIMIONESCU

La Mamaia

Mamaia... Un vînt ușor adie dinspre mare. Se zăresc în apropiere vilele C.C.S. Magazinele și-au deschis larg ușile. La restaurant se aranjează mesele pentru oaspeți. Prin difuzoarele stației de radioficare se transmite o muzică veselă.

Pe plajă, am făcut cunoștință cu tov. Constantin Savu, președintele comitetului sindical de la întreprinderea „11 Iunie" din Timișoara.

E plăcut să-ți petreci concediul de odihnă la mare — mi-a spus el. Anul acesta vilele au fost reamenajate. S-au zugrăvit camerele, s-au reparat acoperișurile. Lîngă teatrul de vară s-a făcut un frumos parc. Am fost și pe la tabăra de pionieri care s-a deschis anul acesta și am văzut că s-a adus mobilă nouă, iar copiii sînt bine îngrijiți. Ce să vă spun? Toate-s în general bune. Dar sînt unele lipsuri care trebuiesc îndreptate.

Și Constantin Savu mi-a arătat că în camerele unor vile curățenia lasă de dorit, că nu se găsește o oglindă, o scrumieră, un coș pentru hîrtii.

— Tovarășii din conducerea stațiunii — mi-a spus Constantin Savu — nu cunosc probabil această situație, deoarece nici nu vin prin vile și nici nu prea stau de vorbă cu muncitorii.

Tot pe plajă l-am întîlnit pe Gheorghe Căruntu, brigadier la crescătoria de porci a combinatului „Prodaliment", din comuna Izvorul Bîrzei. Discuta cu noul său prieten Asan Asan, îngrijitor la crescătoria din Ciocănești, raionul Călărași.

In ultimii ani, Gheorghe Căruntu a mai fost în concediu, dar la munte; la mare a venit pentru prima oară. Auzise că plaja de la Mamaia e una din cele mai mari și mai frumoase.

— De frumoasă, e frumoasă — spunea Căruntu — dar nu pricep de ce conducerea stațiunii și Sfatul popular al orașului Constanța nu se ocupă de îngrijirea ei. Găsești împrăștiate cioburi de sticlă, și întîlnești multe bălării. Unele instalații sanitare sînt defecte.

La Mamaia — e drept — nu vin bolnavi care să aibă nevoie de tratament medical în fiecare zi și asistența medicală are mai mult un caracter preventiv. Totuși la cabinetul medical ar trebui să găsești în permanență pe cineva. Pe medicul șef al stațiunii însă — tov. M. Cruparu — nu-l cunoaște multă lume.

În drum spre cantină am stat de vorbă cu doi tineri: Dobre Cristea, absolvent al facultății muncitorești din Brăila, și Alexandru Doboș, muncitor la întreprinderea „Steaua Electrică" din Fieni.

— Mai avem puțin și se termină concediul — spunea Dobre Cristea. Ne-am simțit bine aci. Hrana e bună. Numai că merge cam greu servitul mesei și se pierde timp. Credem că masa ar putea fi servită în două serii.

Ceva mai tîrziu l-am întîlnit pe directorul stațiunii, tov. Alexe Fadeev, și l-am întrebat dacă cunoaște lipsurile despre care mi-au vorbit muncitorii.

„Le cunosc — a răspuns el — dar ce să fac? De lucruri „mărunte" nu mă pot ocupa".

Dar aceste lucruri așa-zis mărunte nu sînt lipsite de importanță. Oamenii muncii apreciază eforturile ce s-au făcut pentru ca ei să-și poată petrece zilele concediului de odihnă plăcut și folositor. Ei doresc ca și lipsurile care se manifestă în gospodărirea acestei stațiuni să fie grabnic înlăturate. Există posibilități ca această dorință îndreptățită să fie îndeplinită.

M. DIMA

Cîteva concluzii

Anul acesta, în stațiunile de pe litoralul Mării Negre sînt trimiși pentru a-și petrece concediul de odihnă zeci de mii de oameni ai muncii. La „Vasile Roaită", Eforie, Mamaia etc. s-au luat o serie de măsuri pentru buna deservire a vizitatorilor. S-au reparat vilele existente, s-au amenajat noi vile, cantine, bufete, s-au înființat chioșcuri cu răcoritoare. A crescut numărul de medici ce deservesc aceste stațiuni, iar asistența medicală este mai calificată. Mîncarea la cantine s-a îmbunătățit serios.

In stațiunile de pe litoral există însă unele lipsuri care pot și trebuie să fie înlăturate. La Eforie, Mamaia, și „Vasile Roaită" plajele sînt prost întreținute iar curățenia pe străzi lasă de dorit. Comitetele executive ale Sfaturilor populare raional Negru Vodă și orășenesc Constanța nu s-au preocupat de buna gospodărire a stațiunilor, iar Comitetul executiv al Sfatului popular regional Constanța tolerează această situație.

La unele vile ale C.C.S. cazarea muncitorilor nu se face în cele mai bune condiții, din pricină că Direcția caselor de odihnă și sanatorii balneare din cadrul C.C.S. nu a coordonat judicios trimiterile în stațiunile de pe litoral, producînd aglomerări în anumite perioade. Unii administratori de vile nu se îngrijesc ca în camere să domnească cea mai perfectă curățenie, ca așternutul să fie schimbat la timp, să existe obiecte de strictă necesitate: oglinzi, scrumiere, pahare pentru apă etc. Totodată, trebuie subliniat că personalul de serviciu în stațiuni este neîndestulător. La unele cantine ale C.C.S. masa nu se servește în serii, și de aceea oamenii muncii pierd din timpul pentru odihnă, așteptîndu-și rîndul.

Față de alți ani, deservirea culturală — mai ales de la centru — a stațiunilor de odihnă de pe litoral s-a îmbunătățit. Vin mai multe echipe de teatru, formații orchestrale, filme. Se pune însă întrebarea: de ce vin atît de puține echipe artistice locale? Oare Consiliile sindicale regionale Constanța și Galați cred că e mai ușor să se deplaseze pe litoral, să zicem, o trupă a teatrului de stat din Iași, decît o echipă artistică din regiunile lor?

Este necesar ca lipsurile ce se manifestă în stațiunile de pe malul mării să fie grabnic lichidate. Organele de stat și sindicale — atît cele centrale cît și cele locale — trebuie să ia măsuri operative pentru a îmbunătăți și mai mult condițiile de odihnă din aceste stațiuni.

Revista „Partizanii păcii" a împlinit 5 ani

Astăzi se împlinesc cinci ani de la apariția primului număr al revistei „Partizanii păcii". Această revistă a apărut, în cursul celor cinci ani de existență, sub diferite denumiri: „Partizanii păcii", „Pacea" și din iunie 1951 — „In apărarea păcii".

Organ al Consiliului Mondial al Păcii, revista „In apărarea păcii", avînd ca redactor șef pe cunoscutul fruntaș al vieții publice din Franța, Pierre Cot, laureat al Premiului Stalin pentru pace, cunoaște astăzi o largă răspîndire. Editată în 13 limbi, apărînd în 25 de țări, revista se bucură de o înaltă prețuire în rîndul cititorilor săi. De la apariție și pînă azi, număr de număr revista a contribuit la răspîndirea ideilor nobile ale luptei pentru pace, la întărirea prieteniei și colaborării internaționale.

În fiecare număr această revistă a publicat articole despre lupta pentru pace a popoarelor din toate țările, reportaje, articole și informații despre cele mai importante evenimente internaționale, precum și interviuri ale oamenilor de artă, știință, ale fruntașilor vieții publice și sociale din toate țările lumii cu privire la problemele păcii și ale războiului.

Fruntași de seamă ai mișcării pentru pace ca Joliot-Curie, Ilya Ehrenburg, Isabelle Blume, generalul indian Sahib-Singh Sokhey își expun în paginile revistei părerile lor despre diferite probleme legate de cauza păcii. Semnează sau dau interviuri în paginile revistei personalități ca Jean Paul Sartre, Gilbert de Chambrun, J. Dieckman, B. Bernal, André Bonnard, Icuo Oiama, Maria Roza Oliver și alții.

Revista „In apărarea păcii", care apare și în traducere romînească trezește un viu interes în cele mai largi cercuri ale oamenilor muncii din țara noastră. Prin articolele sale, revista furnizează un bogat material informativ și documentar Comitetelor de luptă pentru pace și tuturor partizanilor păcii. Tuturor acestora le revine sarcina de a folosi cît mai bine materialul pe care revista îl pune la dispoziție, în scopul desfășurării cu succes a luptei pentru apărarea marii cauze a păcii.

In raionul Vaslui secerișul s-a terminat, dar treierișul abia începe

IAȘI (coresp. „Scînteii"). — În raionul Vaslui s-a terminat secerișul păioasclor, însă treierișul este abia la început. Deși batozele au fost duse la timp în comune și chiar instalate pe arii, multe dintre ele n-au început să lucreze, iar altele lucrează numai cu o parte din capacitatea lor.

În multe comune, ca Bogdana, Lipovăț, Corodești, Hîrșova, Tanacu, Albești, treierișul a întîrziat pentru că munca este prost organizată. Tov. Gh. Radu, președintele Comitetului executiv al Sfatului popular din comuna Tanacu, în loc să se ocupe de organizarea treierișului, stă mai mult prin Vaslui pentru diferite treburi personale. Și președintele Comitetului executiv al Sfatului popular din comuna Muntenii de sus, Gh. Volocaru, se desinteresează cu totul de treieriș. Cu toate că în comună seceratul s-a terminat din ziua de 23 iulie, nu s-au organizat nici pînă acum cetele și aria pentru treieriș. În comuna Zăpodeni nici una din cele trei batoze instalate la arii n-a început să lucreze. La Bălteni, unde a început treierișul, batoza și tractorul merg mult timp în gol pînă se aduce orzul cu carele din stoguri, iar paiele sînt lăsate să înfunde batoza.

O mare răspundere pentru situația creată în raionul Vaslui poartă comitetul executiv al sfatului popular raional, care nu s-a îngrijit de pregătirea temeinică a treierișului. Nu s-a controlat organizarea ariilor, nu s-au pregătit cîntare, butoaie pentru apă, pichete pentru prevenirea incendiului, puncte sanitare etc. Comitetul executiv al sfatului popular raional a lăsat toată munca pe seama secției agricole. Membrii comitetului executiv, în frunte cu Ion Tudor, vicepreședinte, nu se interesează de treieriș, în schimb stau zile în șir în ședințe. Comitetul raional de partid (prim secretar tov. Grigore Haraga) n-a sprijinit organizațiile de bază în pregătirea agitatorilor. Munca politică la arii este slabă, nu există gazete de perete, panouri, ziare, broșuri.

Orice zi pierdută aduce pagube mari de recoltă. Sfaturile populare raional și comunale, precum și organizațiile de partid din raion au datoria să ia neîntîrziat măsuri pentru lichidarea rămînerii în urmă a treierișului.

PE URMELE MATERIALELOR PUBLICATE IN „SCINTEIA"

„Cînd mașinile și utilajele nu sînt folosite pe deplin"

În articolul „Cînd mașinile și utilajele nu sînt folosite pe deplin", publicat în nr. 2984 al ziarului „Scînteia", era criticată conducerea întreprinderii carbonifere Uricani pentru lipsa de preocupare față de folosirea rațională a mașinilor și utilajelor din subteran și de la suprafață.

În scrisoarea de răspuns, conducerea minei Uricani recunoaște că cele semnalate în articol sînt juste și că ele constituie o lipsă serioasă a activității de conducere a minei.

„În ultimul timp — se spune în scrisoare — s-au luat măsuri ca utilajele să fie rațional folosite, iar cele defecte să fie scoase imediat din mină și reparate. În urma măsurilor luate, situația s-a îmbunătățit. Pe viitor vom căuta să nu mai tolerăm astfel de lipsuri, insistînd și mai mult asupra grijii pentru folosirea mai deplină a utilajului".

Turneul Operei romîne de stat din Cluj

Miercuri seara, la Arenele Libertății, ansamblul Operei romîne de stat din Cluj a prezentat opera „Mazepa" de P. I. Ceaikovski. Au cîntat: David Ohanezian, Al. Racoltea și Lucia Stănescu, laureați ai Premiului de Stat, Ecaterina Vîlcovici, George Busuioc și alții.

Conducerea muzicală a aparținut lui Eugen Lazăr iar direcția de scenă — lui Panait V. Cottescu, laureați ai Premiului de Stat.

Publicul a răsplătit cu puternice aplauze pe artiștii clujeni.

(Agerpres)

Ștafeta polisportivă „Circuitul orașului București"

Duminică 15 august a. c. ziarul „Scînteia tineretului", la propunerea cititorilor săi, organizează în cinstea zilei de 23 August o frumoasă competiție polisportivă, denumită „Circuitul orașului București", care cuprinde probe de motociclism, ciclism, canotaj, înot și atletism.

Concurenții vor porni în această interesantă întrecere sportivă din fața Combinatului Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" la ora 9 dimineața, iar sosirea se va face în același loc, în jurul orei 11,30.

Numeroși sportivi fruntași ai țării și-au manifestat dorința de a participa la această întrecere. Pînă în prezent și-au anunțat participarea sportivii asociațiilor „Dinamo", „Progresul", „Locomotiva", „C.C.A.", „Flamura Roșie", „Voința", „Metalul", „Avîntul", precum și elevii școlii sportive de tineret din București.

Cronica evenimentelor internaționale

„Reglementări" în vederea susținerii planurilor agresive ale S. U. A.

Acordul anglo-egiptean

De 70 de ani durează lupta plină de abnegație a poporului egiptean pentru completa eliberare a țării și înlăturarea ocupației engleze. În ultimii ani, după denunțarea de către Egipt a acordului colonialist anglo-egiptean din 1936, guvernele egiptene au dus tratative îndelungate cu reprezentanții englezi, în vederea evacuării de către trupele engleze a pozițiilor strategice ale Egiptului și îndeosebi a zonei canalului de Suez. În cursul acestor tratative, Statele Unite au intervenit cu titlu de „intermediar" și, în această calitate, au prezentat mai multe planuri de evacuare, care nu însemnau în realitate decît înlocuirea unei forme de ocupație cu o altă formă ușor modificată, și anume modificată în interesul planurilor militare ale S.U.A. Guvernele egiptene au respins pînă acum în mod consecvent aceste planuri. Iată însă că la 27 iulie a fost parafat la Cairo un acord preliminar anglo-egiptean cu privire la evacuarea trupelor britanice din zona canalului de Suez.

După cum se anunță, acordul preliminar prevede: evacuarea trupelor britanice din zona canalului de Suez în termen de 20 de luni; obligația Egiptului de a recunoaște Marii Britanii dreptul de a reocupa baza canalului de Suez în cazul unei agresiuni împotriva oricărui stat membru al Ligii Arabe sau împotriva Turciei; încredințarea întreținerii instalațiilor de bază tehnicienilor englezi angajați de întreprinderi civile britanice. Durata acordului, care va înlocui pactul anglo-egiptean din 1936, este fixată la 7 ani.

Corespunde noul acord intereselor naționale ale Egiptului?

La 28 iulie, într-un discurs radiodifuzat, primul ministru al Egiptului, Nasser, a declarat că în scurt timp „pe teritoriul Egiptului nu va mai rămîne nici un soldat străin" subliniind în același timp — lucru reluat dealtfel de întreaga presă egipteană legată de cercurile guvernamentale — că evacuarea trupelor britanice nu e condiționată de nici un fel de „apărare mutuală" sau „pacte militare".

Opinia publică egipteană scoate însă în evidență o serie de fapte care dovedesc tocmai contrariul. Ce reiese din acordul recent parafat la Cairo? Reiese pe de o parte că englezilor li se garantează drepturi speciale în Egipt, atît în ce privește „întreținerea" instalațiilor militare, cît și în ce privește posibilitatea de revenire a trupelor engleze în Egipt. Pe de altă parte, includerea în acord a punctului cu privire la apărarea Turciei, pe care nimeni nu are de gînd s-o atace, lasă să se înțeleagă destul de străveziu că acordul constituie de fapt o aderare indirectă a Egiptului la faimosul pact turco-pakistanez încheiat nu de mult sub egida S.U.A. Este clar că semnînd noul acord de la Cairo, guvernul egiptean s-a angajat pe o cale primejdioasă, pe calea susținerii planurilor agresive ale S.U.A. în Orientul Mijlociu.

Opinia publică din țările arabe nu s-a lăsat înșelată de declarațiile făcute la Cairo, precum și la Londra și Washington cu prilejul semnării acordului și a apreciat acest act la valoarea lui reală. Numeroase ziare din țările arabe au criticat cu asprime acest acord. Ziarul „An-Nesr" din Damasc arată astfel că un șir de condiții din acordul anglo-egiptean constituie o primejdie nu numai pentru Egipt, dar și pentru întreaga lume arabă.

Hodeibi, conducătorul suprem al organizației „Frăția Musulmană", a respins de asemenea acordul încheiat între Egipt și Marea Britanie. Vorbind despre adînca nemulțumire stîrnită în rîndurile poporului egiptean, Hodeibi a cerut „să se suprime cenzura impusă presei egiptene, pentru ca fiecare cetățean să-și poată exprima părerea în această privință".

Numeroși comentatori ai presei burgheze arată, pe de altă parte, că acordul anglo-egiptean va duce în mod inevitabil la o nouă ascuțire a contradicțiilor anglo-americane, întrucît în umbra acestui acord S.U.A. nu fac decît să submineze și să preia pozițiile Angliei în Orientul Mijlociu. Punînd punctul pe „i", ziarul parizian „Le Monde" arată că „pentru a patra oară de la sfîrșitul războiului, Marea Britanie procedează la o retragere spectaculoasă" (India, Palestina, Abadan, Egipt). „Egiptul, arată în continuare ziarul, a ales în mod limpede să joace cartea americană..."

„Noi, recunoaște cu amărăciune revista engleză „Time and Tide", nu părăsim Egiptul din cauza unor calcule greșite, ci pentru că dorința noastră de a rămîne s-a prăbușit în fața... presiunii americane".

Jucînd rolul de intermediar în „rezolvarea" conflictului anglo-egiptean, S.U.A. impun Egiptului „ajutorul" american înrobitor. Însuși primul ministru Nasser a declarat că Egiptul va primi cu plăcere „ajutorul" militar american, contrazicînd astfel propriile sale declarații despre „independența" Egiptului și neparticiparea sa la blocuri militare agresive.

Ce a cîștigat deci Egiptul semnînd recentul acord cu privire la canalul de Suez? Concluzia ce se impune este că acest acord nu garantează nici integritatea teritorială a Egiptului și nici suveranitatea sa, că așa cum arată ziarul englez „Western Mail and South Walles News"... „colonialismul englez va fi probabil înlocuit... de către colonialismul dolarului".

Protestele maselor largi din Egipt și din alte țări arabe împotriva încheierii acordului anglo-egiptean dovedesc că popoarele din Orientul Mijlociu resping schimbarea colonialismului englez cu altul mai înrobitor american și că vor continua lupta pentru independență și pace.

Complotul împotriva independenței Iranului

O altă expresie a manevrelor agresive tot mai febrile la care se dedau imperialiștii americani în Orientul Mijlociu o constituie acordul înrobitor impus guvernului iranian de monopolurile petrolifere străine.

Așa cum s-a anunțat zilele trecute, în urma tratativelor care au fost purtate timp de mai multe luni la Teheran, guvernul iranian a acceptat condițiile înrobitoare cu privire la exploatarea petrolului din Iran, condiții puse de un consorțiu internațional constituit din cinci mari monopoluri americane, o societate anglo-olandeză, o societate franceză și faimoasa societate anglo-iraniană, care pînă în 1951 monopoliza extracția și desfacerea petrolului iranian.

După cum se știe, sub presiunea uriașă a maselor populare, parlamentul iranian a hotărît în martie 1951 să naționalizeze industria petroliferă. Dar acapararea zăcămintelor petrolifere ale Iranului a continuat să preocupe în cel mai înalt grad pe monopoliștii britanici și pe cei americani. Curînd după răsturnarea guvernului Mossadîk și instalarea guvernului Zahedi, infiltrarea capitalului american în Iran s-a accentuat. S-a vădit că imperialiștii americani urmăresc un dublu scop: pe de o parte să obțină anularea hotărîrii privitoare la naționalizarea petrolului, iar pe de altă parte să profite de slăbirea pozițiilor Angliei pentru a da posibilitate monopolurilor americane să acapareze industria petroliferă a Iranului. Sub același pretext pe care l-au folosit și în Egipt, al unor încercări de mediere, monopolurile americane au pornit un puternic atac împotriva pozițiilor engleze. Pînă la urmă monopoliștii englezi au fost nevoiți să încheie cu concurenții lor din S.U.A. „un acord" cu privire la crearea faimosului „consorțiu internațional", în care rolul principal este deținut, după cum am arătat, de monopolurile americane.

Potrivit acordului încheiat între consorțiul internațional și guvernul iranian, monopolurile petrolifere străine reiau pe un termen de 40 de ani exploatarea petrolului iranian. În același timp guvernul iranian este obligat să plătească mari despăgubiri pentru „daunele" pricinuite societății petrolifere anglo-iraniene în urma legii de naționalizare a petrolului iranian. Cît de păgubitoare sînt pentru Iran condițiile acordului o dovedesc limpede cîteva amănunte semnificative. Astfel, noua societate care va exploata petrolul iranian nu va fi înregistrată în Iran ci în... Olanda și, prin urmare, va plăti impozitul pe venit autorităților olandeze. Aceste autorități vor avea de asemenea dreptul să parafeze și să verifice registrele societății. In sfîrșit, în cazul cînd se vor ivi divergențe între societate și statul iranian, ele ar urma să fie soluționate tot de autoritățile olandeze. După cum se vede, participarea companiei petrolifere naționale a Iranului la un asemenea acord nu poate decît să servească drept paravan pentru camuflarea dominației absolute a cîpeteniilor consorțiului internațional în industria petroliferă a Iranului.

Cedarea petrolului iranian monopolurilor americane și engleze, în pofida legii de naționalizare a industriei petrolifere, a provocat o puternică indignare în sînul opiniei publice din Iran. Pe bună dreptate a scris de curînd ziarul iranian „Selsali" că acordul dintre guvernul iranian și „consorțiul internațional" trebuie considerat ca un semn prevestitor al pierderii independenței Iranului.

De altfel, atacul imperialiștilor împotriva independenței Iranului nu se dă numai pe frontul petrolului. Astăzi nu mai este un secret că cercurile agresive din S.U.A. leagă strîns așa-zisa rezolvare a problemei petrolului iranian de încercările, care datează de mai multă vreme, de a atrage Iranul în blocul militar agresiv al Orientului Mijlociu, al cărui nucleu îl constituie Pakistanul și Turcia.

În Iran s-au întețit în ultima vreme vizitele „misiunilor" de tot felul alcătuite din reprezentanți ai Pentagonului (Ministerul de război al S.U.A. — N.R.) și ai Departamentului de Stat american. În prezent în Iran se află peste 2000 de consilieri, consultanți și experți americani.

În același timp imperialiștii americani transformă Iranul într-un cap de pod al S.U.A. în Orientul apropiat. În diferite părți ale țării se construiesc baze militare și drumuri strategice, cazărmi al căror număr depășește cu mult nevoile armatei iraniene. În mod deosebit se preocupă cercurile militariste din S.U.A. de regiunile din nordul Iranului care se învecinează cu U.R.S.S.

Presa reacționară din S.U.A. recunoaște de altfel destul de fățiș scopurile antisovietice ale coaliției militare în care cercurile agresive americane încearcă să atragă Iranul. Astfel ziarul „New York Times" subliniază cu cinism că blocul în care Statele Unite atrag Iranul este „vădit antisovietic". Acceptarea cercurilor conducătoare din Iran de a participa la un asemenea bloc ar încălca în mod grosolan principiile așezate la baza tratatelor încheiate în anii 1921 și 1927 între U.R.S.S. și Iran. Uniunea Sovietică respectă cu scrupulozitate aceste tratate, care creează cele mai favorabile posibilități pentru consolidarea relațiilor de bună vecinătate, pentru lărgirea legăturilor comerciale și culturale dintre cele două țări.

Persoane influente din guvernul iranian, călcînd angajamentele internaționale, se declară însă gata să încheie un tîrg cu imperialiștii americani, atît în ceea ce privește problema petrolului, cît și în ceea ce privește problemele legate de atragerea Iranului într-un bloc agresiv.

Uneltirile cercurilor agresive împotriva independenței economice, politice și militare a Iranului neliniștesc profund cercurile largi ale opiniei publice din această țară. „Poporul iranian — scrie ziarul „Daniae Emruz" — înțelege de minune că participarea la orice alianță militaristă va atrage după sine pierderea independenței naționale și a suveranității. In aceste zile pline de încordare — arată ziarul — cînd se pun la cale diferite comploturi în scopul de a atrage Iranul în pactul militarist Ankara-Karaci, chemăm poporul iranian să-și intensifice vigilența și să nu permită ca țara noastră să devină o jucărie în mîinile diplomației agresive".

Poporul iranian, ca și toate popoarele din Orientul apropiat și din Orientul Mijlociu, nu vrea să fie un instrument al uneltirilor imperialiștilor americani: el luptă pentru înfăptuirea năzuințelor sale de pace și independență națională.

I. MANEA
D. BRATU

Declarația dr. Otto John la conferința de presă de la Berlin

BERLIN 11 (Agerpres). — TASS transmite :

La 11 august la Casa Presei din Berlin, Comitetul pentru problemele unității Germaniei a organizat o conferință de presă. Cu acest prilej, dr. Otto John, fostul conducător al „departamentului pentru apărarea constituției" din Germania occidentală, a făcut declarații presei. La conferință au participat numeroși reprezentanți ai presei germane și străine.

Dr. John a făcut o declarație în care a spus :

Domnilor ! La 6 august a.c., dl. Adenauer a făcut o declarație radiodifuzată despre „cazul John" și a făcut o legătură directă între „cazul John" și problemele „comunității defensive europene". În principiu acest lucru nu trebuie socotit greșit, deoarece iau aici cuvîntul pentru că politica „comunității defensive europene" dusă de Bonn și consecințele ei m-au determinat să fac acest lucru. Dl. dr. Adenauer a declarat că lucrul cel mai important pe care l-aș fi spus pînă acum este faptul că am cunoștință despre acordurile suplimentare secrete la tratatul cu privire la această comunitate. Această afirmație m-a mirat foarte mult deoarece pînă în prezent nu am spus nici un cuvînt despre acordurile suplimentare secrete la tratatul cu privire la „comunitatea defensivă europeană". Pot însă presupune ce anume l-a determinat pe dl. dr. Adenauer să dezmintă cu atîta insistență existența acordurilor suplimentare secrete la tratatul cu privire la această comunitate. La aceasta voi reveni mai tîrziu.

La început aș vrea să spun că eu singur am dorit această conferință de presă și am convocat-o pentru că pentru mine este foarte important să mă adresez opiniei publice mondiale. Vreau să precizez de la început că astăzi nu intenționez să polemizez cu acei care pînă în prezent m-au calomniat pe ascuns, iar acum mă calomniază fățiș. Acest lucru îl voi face mai tîrziu. Oricare ar fi născocirile îndreptate împotriva mea, hotărîrile și acțiunile mele sînt determinate exclusiv de convingerile mele, care s-au format pe baza experienței și a cunoștințelor mele. Continui să rămîn liber din punct de vedere spiritual și independent din punct de vedere politic.

Acela care mă cunoaște sau are cel puțin o părere justă despre mine, știe că nu sînt comunist. Poveștile că ași fi colaborat timp de mulți ani cu Răsăritul, care se inventează și se răspîndesc în prezent, sînt cu totul absurde și consider mai prejos de demnitatea mea să mă ocup de ele. Am venit aici mînat de grija pentru soarta poporului german și de motivul că nicăieri în occident și în nici un caz în Republica Federală nu ni se poate pune la dispoziție o asemenea tribună. În Republica Federală s-a ajuns prea departe cu reînvierea acelor forțe care la timpul lor au adus la putere național-socialismul.

Cînd în decembrie 1950 am reluat conducerea departamentului meu în Republica Federală, m-am consolat cu iluzia că voi munci pentru construirea noii Germanii care, curățată fiind de național-socialism, va da tuturor germanilor posibilitatea dezvoltării pașnice a vieții lor. Și în loc de aceasta, noi vedem astăzi o Germanie împărțită, care în urma divergențelor dintre Răsărit și Apus este amenințată de a deveni teatrul unui nou război care nu numai că ne va aduce noi suferințe de neînchipuit dar, mai mult decît atît, va distruge însăși baza existenței poporului nostru ca națiune.

Comunismul — indiferent dacă ne place sau nu — este o realitate care reunește aproape jumătate din totalul oamenilor care populează această planetă. A visa că „el poate fi din nou nimicit" este tot atît de absurd, pe cît a fost de absurdă dorința lui Hitler de a dezrădăcina creștinismul. Acest lucru l-au înțeles în mod just englezii deștepți, care pentru acest motiv se străduiesc să găsească un modus vivendi cu jumătatea comunistă a globului.

Acest lucru însă nu vor să-l înțeleagă americanii — ei cred că mai devreme sau mai tîrziu vor putea cu ajutorul unei noi cruciade împotriva Răsăritului să măture comunismul și pregătesc un război.

În urma tratatelor de la Bonn și Paris, Republica Federală s-a transformat într-o unealtă a politicii americane în Europa.

Pentru războiul împotriva Răsăritului, americanii au nevoie de soldați germani. Totodată, pe ei îi interesează în mod deosebit acei care n-au tras nici un fel de învățăminte din catastrofa din 1945 și care din acel moment nu fac decît să aștepte momentul în care să poată „să se răzbune pentru înfrîngerea din 1945". De aceea, în Republica Federală sînt din nou „admiși la curte" naziștii și militariștii înveterați. De exemplu, din guvernul federal face parte un oarecare ministru Oberlaender, care în Polonia înfăptuia „politica hitleristă a germanizării", adică acela care a aplicat acolo măsuri barbare ce au pătat în fața întregii lumi și pe germanii cinstiți.

Pretutindeni : în aparatul administrativ, în economie, în industrie, în universități, oriunde te-ai uita vezi din nou naziști iar odată cu ei a reînviat spiritul care a dus poporul german la o catastrofă totală. Datorită amnistiei, acum s-a dat posibilitatea de reabilitare chiar și acelor naziști care în 1945 s-au eschivat de la pedeapsa meritată. Este pur și simplu o bătaie de joc faptul că în Republica Federală, în fruntea organizației „Uniunea Europeană" care trebuie să fie în slujba înțelegerii reciproce între Germania și Franța se află astăzi un oarecare dr. Lowerküch, fost ministru în guvernul nazist, care în cartea sa „Santinela veșnic la post" care glorifică pe unul din „martorii sîngerоși" ai putch-ului hitlerist din 1923, dezvăluie chipul său nazist. Nu este o bătaie de joc faptul că un asemenea om „contribuie" acum la înțelegerea reciprocă germano-franceză, cu toate că în cel de al 3-lea Reich el a introdus și a făcut propagandă unor idei care au adus poporului francez atîtea suferințe ? De aici puteți trage concluzia ce se înțelege de fapt la Bonn prin înțelegere reciprocă germano-franceză.

Știu tot așa de bine că domnii Naumann și Achenbach, cărora acum li s-a alăturat ambasadorul Abetz, eliberat din închisoarea franceză, continuă să lucreze foarte intens pentru îndeplinirea planurilor lor de renazificare. Persistent și în număr tot mai mare ei strecoară în poziții cheie pe cei care împărtășesc ideile lor.

Cînd în ianuarie anul trecut, Naumann a fost arestat de către englezi, guvernul federal s-a străduit în fel și chip să diminueze primejdia național-socialismului care renăștea. Nici pînă astăzi procesul în cazul Naumann n-a avut loc, deoarece guvernul federal n-are nici un interes să stîrpească cu adevărat din rădăcini național-socialismul, dat fiind că acum naziștii care nu se căiesc sînt folosiți din nou pentru cruciada împotriva Răsăritului.

Chiar și în partidul liberal democrat, de ale cărui forțe cu adevărat liberale mă simt strîns legat, au pătruns naziști. Lozinca lor de astăzi este : „a veni încă odată în mod legal la putere !".

Acolo unde se consolidează naziștii, sînt deschise ușile pentru militariști. Îndată ce fostul feldmareșal von Manstein a fost eliberat din fortăreața Worl, dr. Adenauer i-a oferit în mod demonstrativ o recepție oficială. Generalii care odinioară împreună cu Hitler au împins poporul nostru într-o catastrofă totală, nu numai că se află de mult în libertate, dar și primesc pensii de invidiat. Cînd generali de teapa d-lui Ramke, care primește o pensie ce depășește retribuția unui director ministerial ce funcționează efectiv, otrăvesc necontenit democrația în discursuri și în presă și se pronunță într-o formă batjocoritoare la adresa Franței, împotriva acestui fapt trebuie luptat și în această privință eu am atras atenția organelor competente în repetate rînduri. Ele n-au luat nici un fel de măsuri.

Voi cita un alt exemplu. Dl. Kesselring, în calitate de „expert", apără astăzi din nou în fața opiniei publice a tribunalului pe ofițerii care, fiind fanatici ai politicii hitleriste de „luptă pînă la capăt", dădeau ordine de condamnare la moarte a unor oameni nevinovați, pentru că aceștia se opuneau ordinelor lor demente.

Von Manteufel, fost general, care a fost ales deputat al Bundestagului din partea partidului liberal democrat, după cum susține unul din prietenii lui intimi, este un nazist sută în sută. Acest prieten al lui Manteufel, bancher din Köln, l-a aranjat într-un post bun, dar l-a pus să promită că de acum înainte nu se va mai ocupa de politică niciodată și sub nici o formă. Dl. von Manteufel și-a dat cuvîntul — și și-a călcat cuvîntul.

Fostul general Trettner, care mai activează în culisele „uniunilor soldățești", este unul din acei ofițeri care n-au ascuns niciodată că în convingerile lor ei rămîn aceiași care au fost totdeauna — continuatori fanatici ai führerului lor. Acest lucru mi l-a spus într-o convorbire despre „uniunile soldățești" și despre spiritul lor un bătrîn general cunoscut ca antifascist de nădejde.

Este o adevărată catastrofă că un om, ca Zerer, unul din principalii precursori spirituali ai național-socialismului, are astăzi din nou în mîinile sale unul din cele mai mari ziare cotidiane. Oamenii pe care i-a unit în jurul său revista „Tat", și unde Zerer a fost una din figurile principale, ridică astăzi din nou capul.

Klaus Menert, adept al acelciași orientări ideologice, a participat la întocmirea raportului de politică externă la congresul Uniunii creștin-democrate. Acest lucru ilustrează spiritul care domnește în Uniunea creștin-democrată care dealtfel, la ultimul său congres de la Koeln, a renunțat în mod practic la unificarea Germaniei.

Pătrunderea permanentă a elementelor naziste în posturile cheie din Republica Federală este o consecință a politicii duse de Adenauer, ce se sprijină în primul rînd pe cercurile care împreună cu Hitler au vrut să nimicească bolșevismul. Această pătrundere nu are încă loc sub forma constituirii unui partid după modelul N.S.D.A.P. ci, potrivit directivelor lui Naumann, sub forma unei infiltrări sistematice a naziștilor în partidele de coaliție, ea fiind în primul rînd o consecință a faptului că guvernul doctorului Adenauer, în ostilitatea lui obtuză față de pace, a adoptat și continuă de fapt politica agresivă a lui Hitler împotriva vecinilor noștri.

În timp ce nenumăratele victime ale regimului nazist — văduve și orfani — duc o existență jalnică, neprimind nici un fel de ajutor, alții ca de pildă domnul Sauer, consilier ministerial, deși în al 3-lea Reich nimeni nu l-a atins nici măcar cu un deget, a primit mii de mărci și s-a bucurat de alte avantaje sub formă de compensații.

Remilitarizarea Republicii Federale este personificată prin departamentul lui Blank și organizația lui Gehlen. În departamentul lui Blank și în organizația lui Gehlen lucrează foști membri ai „SA" și ai „SS", care la timpul lor au prigonit pe luptătorii din rezistență sau pur și simplu i-au omorît. În departamentul lui Blank, în organizația lui Gehlen și-au găsit azil toți acei care au luptat împreună cu Hitler pînă la sfîrșitul lipsit de glorie și care încă nu pot să iasă pe primul plan sau nu vor să facă acest lucru pînă cînd nu vor avea dreptul să poarte decorațiile lor militare.

În aceste cercuri, luptătorii din rezistență sînt înfierați ca trădători. Generalului Von Hersdorf, cunoscut ca participant la mișcarea de rezistență, i s-a refuzat o slujbă la departamentul lui Blank cu următoarea motivare : „face parte din acei care au participat la evenimentele din 20 iulie".

Sînt departe de ideea de a persecuta pe foștii soldați. În ceea ce privește pe naziști sînt de părere că cei care au tras învățăminte din catastrofă și s-au schimbat cu adevărat pot și trebuie să-și aducă contribuția la restabilirea unei Germanii pașnice. Dar întreaga atmosferă din Germania Federală contribuie la învierea național-socialismului și a militarismului. Acest lucru a devenit posibil numai datorită faptului că americanii, cuprinși de o frică isterică în fața comunismului, nu văd o altă ieșire decît pregătirea unei cruciade împotriva Răsăritului.

Războaiele nu se dezlănțuie singure ca furtuna. Ele sînt dezlănțuite numai de oameni. Or, aceasta înseamnă că războaiele pot fi și preîntîmpinate de oamenii înșiși. Noi, germanii, sîntem interesați în mod vital în preîntîmpinarea unui nou război din cauza Germaniei sau în Germania.

Sarcina noastră principală este să facem totul pentru a exclude posibilitatea ca poporul german să fie folosit încă odată pentru noi aventuri militare.

Politica de orientare unilaterală a Germaniei occidentale spre „politica de pe poziții de forță" americană, dusă de dr. Adenauer, duce în mod inevitabil la război pe teritoriul german. După război, din Germania nu poate rămîne decît un cîmp mort, contaminat cu elemente radioactive. Întreaga lume occidentală este stăpînită de psihoza fricii. Înainte, acest lucru îl făcea Hitler. Acum îl fac S.U.A. Înainte de a acapara puterea, Hitler a intimidat și el poporul german cu primejdia comunismului și în felul acesta a înșelat poporul. În 1941, folosind spectrul comunismului el justifica atacul împotriva Rusiei, declarînd că abia a apucat să respingă la timp atacul Armatei Roșii, care se apropia. Noi suferim pînă și astăzi consecințele acestor „fapte de eroism" și „de vitejie" ale feldmareșalilor lui. Dar legendele hitleriste și goebelsiste despre primejdia bolșevică circulă astăzi în Germania occidentală întocmai ca și în 1933 și 1941. Pentru Adenauer și pentru naziștii reabilitați ele constituie un mijloc bine venit pentru a intimida și a înșela poporul nostru ca și în 1933. Pentru a dezminți aceste legende și pentru a mă pronunța deschis împotriva psihozei isterice a fricii, eu singur am intrat acum în adîncul acestei lumi comuniste „înspăimîntătoare" de care se tem atîția.

Nu mi s-a clintit și nu mi se va clinti nici un fir de păr. În această privință pot să mă creadă liniștiți toți cei care, mai fiind intimidați sau fiind din nou intimidați, văd numai spectrul înspăimîntător al comunismului și afirmă că Hitler a avut dreptate.

În timpul cît am vizitat America în iunie a.c. mi-a devenit absolut clar că nouă, germanilor, ni se rezervă în cadrul politicii americane o singură soartă — aceea de a furniza soldați germani pentru războiul împotriva comunismului în Europa.

„Germanii — pe front !" — iată care este lozinca americană în ceea ce ne privește pe noi, germanii. Acest război mai poate fi însă preîntîmpinat dacă vom refuza să îndeplinim planurile americane. Dar pentru preîntîmpinarea războiului este necesar de asemenea să fie demascate adevăratele cauze ale politicii de reînarmare urmate de Bonn. Adenauer și militariștii care operează de după culise văd în „comunitatea defensivă europeană" doar un mijloc pentru crearea unor puternice forțe armate germane care, mai devreme sau mai tîrziu, datorită prepondereței lor, vor înghiți celelalte contingente inclusiv armata franceză, fapt în urma căruia Franța și Europa occidentală vor fi predate din nou puterii militarismului german. Atunci cînd acest scop va fi atins, acordul cu privire la „comunitatea defensivă europeană" va fi rupt după exemplul cunoscut. Ofițerii din statul major ca, de pildă, colonelul von Boning, nu fac din aceasta nici un secret.

Nu vreau să ascund ci, dimpotrivă, țin să declar absolut limpede că o serie de generali germani care n-au tras nici un fel de învățăminte din trecut pot să folosească cu abilitate acordul cu privire la „comunitatea defensivă europeană" pentru a transfera pe o cale mai simplă unitățile germane pe teritoriul țărilor participante la această comunitate: în aceasta ei sînt ajutați de faptul că, potrivit acordului cu privire la „comunitatea defensivă europeană", între țările participante la acest acord nu trebuie construite nici un fel de linii de apărare. În această privință, un rol pregătitor îl are activitatea tot mai intensă în Franța a organizației lui Gehlen.

Toate acestea înseamnă că aici se face o nouă încercare de a se realiza planul strategic al lui Hitler : a duce războiul împotriva Răsăritului, bazîndu-se pe Occidentul deja înrobit.

Deoarece am cunoscut foarte bine toate acestea, n-am mai putut rămîne în Germania occidentală, fără să particip și fără a mă face vinovat în fața poporului german, deoarece acest joc este periculos pentru viața Germaniei și se poate termina cu o nouă catastrofă. Pentru a preîntîmpina aceasta, eu am discutat cu dl. de Noblet — un francez care dorește o sinceră înțelegere reciprocă cu o Germanie cu adevărat iubitoare de pace, pentru a preîntîmpina primejdia care se apropie. Am intenționat de asemenea să discut aceasta și cu dl. Mendès-France. Acum nu pot decît să sper că francezii vor înțelege adevăratele cauze ascunse ale apariției „comunității defensive europene" și că, însfîrșit, se va realiza totuși o sinceră înțelegere reciprocă germano-franceză.

Poporul german are în primul rînd dreptul să fie just și complect informat de guvernul federal despre scopurile urmărite de „comunitatea defensivă europeană". Or, acest lucru nu s-a făcut pînă acum. În discursul său radiodifuzat, dr. Adenauer a afirmat în modul cel mai categoric că nu există nici un fel de acorduri suplimentare secrete la tratatul privitor la această comunitate. Contrar acestor afirmații, declar în baza faptelor pe care le cunosc ca conducător al departamentului federal pentru apărarea constituției că acordurile secrete la tratatul cu privire la „comunitatea defensivă europeană" există, însă dr. Adenauer încearcă să le țină în secret.

Cer d-lui Adenauer să facă cunoscute aceste acorduri secrete Bundestagului și poporului german. Dacă vrem să supraviețuim, sarcina noastră este să restabilim pe cale pașnică o Germanie unită și iubitoare de pace. La drept vorbind, este de neconceput ca în decursul celor nouă ani care au trecut de la război, poporul german să nu se fi găsit pe el însuși și să fi avut o atitudine indiferentă față de dezmembrarea Germaniei.

Faptul că Conferința de la Berlin n-a dus la unificare trebuie să-l punem pe seama faptului că guvernul de la Bonn nu a făcut nimic pentru aceasta. Dacă germanii din Republica Federală vor continua să refuze să-și ia soarta în propriile lor mîini, împreună cu germanii din R. D. Germană, să nu ne mire dacă marile puteri vor continua să se ocupe numai în mod teoretic de problema unificării Germaniei.

Eu știu ca și voi toți că în Republica Federală, în rîndurile tuturor păturilor populației și în toate partidele politice există bărbați și femei pe care îi frămîntă într-adevăr îndeaproape problema unificării patriei noastre. Știu că economia noastră, dacă vrea să existe, are nevoie de schimburi cu Răsăritul. Nu este oare absurd că în timp ce alte țări vest-europene fac comerț cu Răsăritul noi, ca urmare a embargo-ului, să avem mîinile legate ? Acum chestiunea se pune în felul următor: noi toți — cei din Apus și din Răsărit — trebuie să acționăm împreună și să punem capăt situației insuportabile de dezmembrare a Germaniei.

Aceasta este sarcina căreia mă consacru în prezent.

După declarație, dr. John a răspuns la numeroase întrebări puse de reprezentanții presei.

Consfătuirea unională consacrată studierii metodelor lui Terenti Malțev și-a încheiat lucrările

KURGAN 11 (Agerpres). — TASS transmite :

La 10 august, în satul colhoznic Malțevo, situat dincolo de Ural, și-a încheiat lucrările Consfătuirea unională a oamenilor de știință și a practicienilor din agricultură, consacrată studierii și popularizării metodelor de muncă ale lui Terenti Malțev, conducător al lucrărilor de cîmp, din colhozul „Zaveti Lenina".

În cadrul consfătuirii, la discutarea raportului lui Malțev despre noile metode propuse de el privind lucrarea pămîntului și însămînțările, au luat cuvîntul președintele Academiei unionale de științe agricole „Lenin", Lisenko, academicienii Vasilenko, Jeligovski și alți eminenți oameni de știință sovietici, precum și agronomi, specialiști în mecanizare, inovatori în agricultură — în total 179 persoane. Vorbitorii au dat o înaltă apreciere noului sistem de lucrare a pămîntului elaborat de Terenti Malțev, cu ajutorul căruia colhozurile și sovhozurile din regiunea Kurgan au obținut o sporire a fertilității ogoarelor, precum și recolte bogate și constante.

Arătura adîncă fără răsturnarea brazdelor, capacitatea plantelor anuale — în egală măsură ca și a celor perene de a spori fertilitatea solului și celelalte teze elaborate de Malțev și aplicate de el în practică — infirmă teoriile cu privire la așa-zisa fertilitate descrescîndă a solului. Învățătura lui Malțev, ca și întreaga știință sovietică are drept scop binele poporului și creșterea continuă a bunăstări materiale a oamenilor sovietici.

Activitatea științifică și practică a lui Terenti Malțev a stîrnit un uriaș interes în rîndul tuturor participanților la conferința unională. Conferința a aprobat noul sistem de lucrare a solului și a recomandat aplicarea lui pe scară largă în agricultura sovietică.

Vizita delegației Seimului finlandez în U. R. S. S.

Declarația lui K. A. Fagerholm

MOSCOVA 11 (Agerpres). — TASS

La 10 august, dl. K. A. Fagerholm, președintele Seimului finlandez, șeful delegației de membri ai Seimului care vizitează U.R.S.S., a convocat la Moscova o conferință de presă pentru ziariștii sovietici și străini. Adresîndu-se reprezentanților presei, dl. Fagerholm a subliniat că în timpul vizitei de două săptămîni în U.R.S.S. delegația a văzut multe lucruri de care avea doar o idee vagă și și-a exprimat speranța că o delegație a Sovietului Suprem al U.R.S.S. va vizita la rîndul ei Finlanda și se va interesa de realizările în muncă ale poporului finlandez. Răspunzînd la întrebarea cu privire la perspectivele dezvoltării relațiilor economice și culturale dintre U.R.S.S. și Finlanda, dl. Fagerholm a spus că aceste relații se dezvoltă an de an, într-o direcție favorabilă. El a subliniat totodată însemnătatea acordului comercial pe termen lung încheiat recent între cele două țări. Vizitele delegațiilor culturale, ale reprezentanților organizațiilor obștești din U.R.S.S. și Finlanda, contribuie la stabilirea unor legături strînse între cele două popoare.

Fiind solicitat de corespondenți, președintele și-a împărtășit impresiile culese în Uniunea Sovietică.

Dl. Fagerholm a declarat că cea mai puternică impresie a făcut-o asupra lui munca constructivă ce se desfășoară în țară și energia pe care poporul sovietic o consacră acestei cauze. Este deosebit de edificator exemplul refacerii Stalingradului.

Vorbind despre Expoziția Agricolă Unională, dl. Fagerholm a subliniat că delegația agricolă finlandeză a caracterizat expoziția ca fiind cea mai mare realizare ce poate fi obținută în acest domeniu.

Dl. Fagerholm a răspuns la întrebările privind dezvoltarea comerțului dintre China și Finlanda, posibilitățile intrării Finlandei în O.N.U. etc.

În încheiere, președintele Seimului finlandez a mulțumit poporului sovietic pentru ospitalitatea și atitudinea prietenoasă față de delegație și și-a exprimat speranța că vizita delegațiilor Seimului va contribui la creșterea înțelegerii reciproce și întărirea mai departe a prieteniei dintre Uniunea Sovietică și Finlanda.

Delegația Seimului finlandez a vizitat mausoleul lui V. I. Lenin și I. V. Stalin

MOSCOVA 11 (Agerpres). — TASS

La 10 august, delegația Seimului finlandez în frunte cu președintele Seimului, K. A. Fagerholm, a vizitat mausoleul lui V. I. Lenin și I. V. Stalin, unde a depus o coroană de flori.

Situație încordată în Maroc

PARIS 11 (Agerpres).— După cum relatează presa pariziană, situația din Maroc continuă să rămînă încordată. Ziarul „Franc Tireur" scrie că populația locală a răspuns la chemarea partidelor anti-colonialiste de a declara o grevă generală cu prilejul aniversării detronării fostului sultan Sidi Mohammed Ben Youssef. La 10 august la Casablanca, Fez, Rabat, Port-Lyautey, Marrakech și în alte orașe, au fost închise toate magazinele aparținînd marocanilor. La grevă au participat funcționari publici, oameni ai muncii din multe întreprinderi industriale, șoferi de autobuse și alții.

Importante unități militare și polițienești franceze au efectuat la Port-Lyautey așa-numita operațiune de „curățire". După cum menționează ziarele, aceasta a fost cea mai mare operațiune de acest fel din întreaga istorie a Marocului. Din 10.000 de arabi care au fost verificați, au fost reținuți 3.000 dintre care aproape 2.000 se află încă la poliție. Orașul se găsește de fapt în stare de alarmă.

Dezbaterile din Adunarea Națională Franceză cu privire la politica guvernului în Africa de nord

PARIS 11 (Agerpres). — In după amiaza zilei de 10 august au avut loc în Adunarea Națională Franceză dezbaterile în legătură cu interpelările aduse de diferiți deputați politicii urmate de actualul guvern francez în Africa de nord.

După discuții, în cadrul cărora fostul ministru de interne, Martinaud-Deplat, președinte administrativ al partidului radical-socialist, a atacat poziția guvernului față de problemele Africii de nord, cerîndu-i „să nu se lase intimidat" de amploarea revendicărilor populare din Maroc și Tunisia, a vorbit primul ministru Mendès-France care a cerut amînarea dezbaterilor în această problemă pînă la 27 august.

Punîndu-se la vot propunerea primului ministru, Adunarea Națională a votat cu 397 pentru, 114 contra și 90 de abțineri amînarea dezbaterilor în problema politicii guvernului în Africa de nord. Deputații grupului parlamentar comunist au votat în favoarea amînării.

Mișcarea națională de protest a peste 2 milioane de dijmași din Italia

ROMA 11 (Agerpres). — TASS

In toate regiunile agricole din Italia, unde se practică sistemul lucrării pămîntului în dijmă, a început la 10 august o mișcare națională de protest la care participă peste 2 milioane de dijmași.

In întreaga Italie și în special în regiunile în care există cel mai mare număr de dijmași — Emilia, Toscana și Umbria — au loc mari mitinguri și demonstrații. Dijmașii cer împărțirea echitabilă a produselor agricole, efectuarea lucrărilor de ameliorare în contul moșierilor și anularea unor condiții de retribuire a muncii care s-au păstrat încă din timpurile feudalismului. Ei cer de asemenea ca parlamentul să adopte o lege cu privire la încheierea unui nou contract colectiv pentru dijmași.

Mișcarea grevistă în țările capitaliste

WASHINGTON 11 (Agerpres). — Agenția France Presse anunță că muncitorii de la uzinele atomice din Paducah — statul Kentucky — au hotărît să declare grevă, cerînd încheierea cît mai grabnică a unor contracte de muncă corespunzătoare. Greva amenință să se răspîndească și la uzinele atomice din Oak Ridge.

STUTTGART 11 (Agerpres). — A.D.N. În urma presiunii exercitate de muncitorii din întreprinderile de transport din Hamburg, care sînt în grevă, și pe baza cererilor sindicatului muncitorilor din Germania occidentală, comisia de salarii a laenderelor vest-germane și asociația întreprinderilor comunale au hotărît să înceapă tratative în problema salariilor pentru 1.500.000 de salariați din serviciile publice vest-germane.

LONDRA 11 (Agerpres). — In seara zilei de 11 august muncitorii tipografi de la rotative de la ziarul „Daily Miror" au declarat grevă. Agenția France Presse anunță că datorită acestei greve, cele mai mari cotidiane londoneze sînt amenințate să nu apară la 12 august.

In R.D. Germană a început judecarea unor spioni ai serviciului de spionaj american și vest-german

BERLIN 11 (Agerpres). — A.D.N.

La 11 august Tribunalul suprem din sectorul democrat al Berlinului a început judecarea a patru agenți ai serviciului de spionaj american, ai serviciului vest-german de spionaj al lui Gehlen și ai altor organizații teroriste de spionaj din occident.

Agenții Paul Riedel, Rudolf Klare, Karl Richter și Hildegard Buttner, care au compărut în fața justiției, s-au strecurat în posturi de conducere ale ministerului construcțiilor de mașini al R. D. Germane. Incepînd din 1951 și pînă în momentul arestării lor, în primăvara anului curent, ei au desfășurat o activitate de sabotaj în economia națională a republicii și au transmis unor servicii de spionaj imperialiste informații cu caracter de spionaj despre R. D. Germană.

Pe scurt

● Prezidiul Guvernului Republicii Populare Polone a adoptat o hotărîre cu privire la construirea unui stadion sportiv la Varșovia cu o capacitate de 60.000-70.000 locuri. Lucrările de construcție se vor desfășura cu mare urgență pentru a da posibilitate ca stadionul să poată fi folosit în cursul celei de a doua jumătăți a anului 1955.

● Bandele gomindaniste din Taiwan, care acționează din ordinul Statelor Unite, au atacat vase de patrulare ale Armatei Populare de Eliberare Chineze și au bombardat regiunea răsăriteană a provinciei Cecian.

Sumarul numărului 11 al revistei „Kommunist"

MOSCOVA 11 (Agerpres). — TASS

A apărut numărul 11 al revistei „Kommunist", organ teoretic și politic al C.C. al P.C.U.S. In articolul de fond, consacrat mișcării întregului popor pentru ridicarea productivității muncii, se subliniază că popoarele din Țara Sovietică realizează cu mare entuziasm programul construcției comuniste elaborat de partid.

În revistă sînt publicate articolele „Dezvoltarea forțelor de producție și a relațiilor de producție în socialism" de P. Fedoseev, „Plata în natură a muncilor efectuate în stațiunile de mașini și tractoare și importanța ei pentru întărirea legăturilor economice dintre oraș și sat" de M. Moiseev. Articolul semnat de A. Niazov, secretar al C.C. al Partidului Comunist din Uzbekistan, este consacrat dezvoltării cultivării bumbacului și problemelor muncii de partid în regiunile producătoare de bumbac din Uzbekistan.

Acest număr al revistei conține de asemenea articolul lui N. Țițin consacrat Expoziției Agricole Unionale pe anul 1954, precum și articolul „Știința contemporană despre origina vieții pe pămînt" de A. Oparin. Articolul „Învățămintele istoriei și lupta pentru pace" de V. Sereghin (în legătură cu împlinirea a 40 de ani de la izbucnirea primului război mondial imperialist) și articolul „Reînvierea militarismului în Germania occidentală — o primejdie pentru securitatea europeană" de I. Evgheniev, sînt consacrate problemelor vieții internaționale.

La rubrica „Critică și bibliografie" revista publică un articol de I. Mint, L. Cerepnin și E. Drujinina intitulat „O interpretare denaturată a istoriei" (despre cartea „Rusia. Istoria și interpretarea ei" de M. Florinski, apărută la New York în 1953).

Lucrările sesiunii Consiliului F. M. T. D.

PEKIN 11 (Agerpres). — TASS

În ședința din dimineața zilei de 10 august a sesiunii Consiliului Federației Mondiale a Tineretului Democrat, care s-a ținut sub președinția lui Subardie (Indonezia), au continuat discuțiile pe marginea raportului lui Bernini cu privire la mișcarea tineretului din țările coloniale și dependente.

Intreaga asistență, ridicîndu-se în picioare, a salutat apariția la tribună a lui Ho True, reprezentant al eroicului tineret din Vietnam.

Delegații la sesiune au primit cu aplauze furtunoase cuvîntarea lui Lopez Raymundo, erou și conducător al grevei de la Barcelona a oamenilor muncii spanioli, care ia parte la sesiune în calitate de oaspete. Lopez Raymundo a mulțumit Federației Mondiale a Tineretului Democrat, precum și întregului tineret iubitor de pace din lume pentru eforturile care au ajutat ca el și tovarășii lui să scape din camerele de tortură ale fasciștilor franchiști.

INFORMAȚII

ORAȘUL STALIN 11 (Agerpres) — Delegațiile cooperatiste din U.R.S.S., R. P. Chineză, Anglia, R. P. Polonă, Franța, R. P. Ungară, R.P.D. Coreeană, Italia, R. D. Germană, R. P. Bulgaria și R. P. Albania, care au participat la cel de al II-lea Congres al Cooperației de consum din R.P.R., au vizitat miercuri Orașul Stalin.

Delegațiile au vizitat uzina de tractoare, gospodăria agricolă colectivă din comuna Hălchiu și magazinele cooperativei din această comună.

*

Miercuri au sosit în Capitală, ca invitați ai Institutului Romîn pentru Relațiile Culturale cu Străinătatea, Emil Labeyrie, guvernator de onoare al Băncii Franței, președintele Asociației Franța-Romînia, și scriitorul Joseph Ducroux, directorul editurii „Editions Sociales", vicepreședinte al Asociației Franța-Romînia.

De asemenea, la invitația Institutului Romîn pentru Relațiile Culturale cu Străinătatea, au mai sosit L. Barrabe, profesor la Facultatea de Științe din Paris, profesorul Jean Suret-Canale, Jean Genety, Flora Ducroux, Stefan Barsony, Albert Rekasa, medici, Marcelle Ballard și Robert Barran, ziariști, Charles Folk și Michel Thopson, pictori.

La sosirea pe aeroportul Băneasa, oaspeții au fost întîmpinați de M. Macavei, președinte de onoare al Institutului Romîn pentru Relațiile Culturale cu Străinătatea, Șt. Enciu, secretar al Institutului, și alții.

*

Miercuri la amiază a sosit în Capitală William Wainwright, scriitor, membru al Consiliului Mondial al Păcii, secretarul Comitetului englez pentru apărarea păcii. Oaspetele a fost invitat de Comitetul Permanent pentru Apărarea Păcii din R.P.R. să viziteze țara noastră în cadrul „vacanțelor păcii".

La sosirea pe aeroportul Băneasa, scriitorul englez a fost salutat de M. Macavei, președintele de onoare al Institutului Romîn pentru Relațiile Culturale cu Străinătatea, de Cristea Pantazi, secretarul Comitetului Permanent pentru Apărarea Păcii din R.P.R., și alții. (Agerpres)

SPECTACOLELE DE AZI

TEATRE : Muncitoresc C.F.R. Giulești : Chirița în provincie și Piatra din casă (la Teatrul de Vară din Parcul de Cultură și Odihnă „I. V. Stalin") ; Opera de Stat din Cluj : Rusalka (la Arenele Libertății) ; Tineretului : Neisprăvitul (la grădina „Filimon Sîrbu") ; Teatrul Evreesc de Stat : Cizmarul cel istet (la grădina din str. Mircea Vodă nr. 5).

CINEMATOGRAFE : Patria : Inimă rece ; Republica, Tineretului : Poemul dragostei ; București, Grădina Progres : Mizerabilii (seria II a) ; I. C. Frimu : Inima noastră ; Înfrățirea între popoare : In numele legii ; 8 Martie, Ilie Pintilie : Marile speranțe ; Elena Pavel : Aventura la castel ; Lumina : Suspine pe stradă ; Victoria : Căsătorie clandestină ; Maxim Gorki : Vara pionierilor și Floricica roșie ; Gh. Doja : Ernst Thälmann ; Al. Popov : Tînăra gardă ; Vasile Roaită : Flăcăi deasupra Asiei ; Cultural : Hamlet ; Unirea : Prieteni nedespărțiți ; C. David : Fiica regimentului ; Al. Sahia : Caleneaua de pe bulevard ; Flacăra : Cringul de călini ; T. Vladimirescu : De la lăcrămioare pînă la căderea frunzelor ; Arta : Sub jug ; Miorița : Fanfan la Tulipe ; Moșilor : O noapte la Veneția ; 23 August : Vinovați fără vină ; Donca Simo : Cînd trandafirul înflorește ; Popular : Vacanță cu Andel ; 1 Mai : Dincolo de Dunăre ; Volga : Echipa de pe strada noastră ; M. Eminescu : Maeștrii baletului rus ; 8 Mai : Nu i pace sub măslini ; Libertății : Clochemerle ; N. Bălcescu : Aventură la Marienstadt ; Rahova : Scutierul și cenușereasa ; Olga Bancic : Iulia.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA : București Piața „Scînteii", Tel. 7.60.10, 7.60.20, 7.60.40, 7.61.00, 7.61.40. — Abonamentele se fac la oficiile poștale, factorii poștali și difuzorii voluntari din întreprinderi și instituții. Tiparul : Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin"